

AUTHOR _____

NO. 1833

TITLE 102 ק"ט 1273 ח"כ"ח

RR _____

IMPRINT 16TH-17TH C.

CALL NO. _____

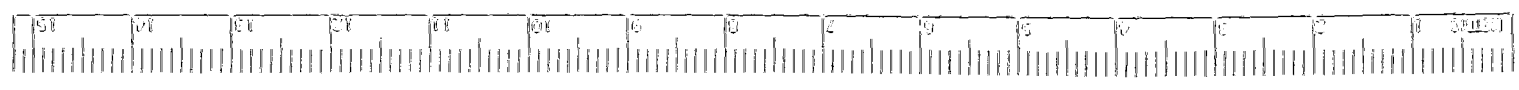
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2389

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

או ת י ות ד ר ב י ע ק י ב א, מדרש על האותיות וצורתן עפ"י צנע

פרדס ויש ביותר על כל הנדפס בהוצאות השונות קושט' ווינצ' קראקא
וזולת זה הרבה סאטרים שלא נודעו עד כה וגם שינויים רבים ועצומים
יש בו מדרש אלפא ביתות בשלימות (כי בכת"י שמסנו הדפים רש"א
ווערטהיימר בשנת תרע"ד הי' חסרים דפים כאשר העיד בעל העיסה הנ"ל
בעמוד צ"ח) גם יש בנוסחא של כת"י זה הוספות סאטרים ופרקים שלמים.
סתחיל דרש הפירוש רבי עקיבא זצ"ל. אמר בעבור מה הוא עומד
על שני רגליו כמו אדם שהוא עומד ובעבור מה הוא ראשו נמוי למעלה
שאלף הוא ידו פרוסה שהוא עד להקב"ה שהוא אחד ולמה ראשו יש בו
ג' שלשה כתרים כי כל ייחוד הקב"ה הוא בשלשה שנא' מזמור לאסף אל
אלקים יוי דבר ויקרא ארץ וגו'...

בכל הספר נכתב תחת שם הוי"ה הציון "יו"י" כנ"ל

78 עמודים נייר סוב בתבנית 4' כתיבה סרובעת יפה ונוחה לצפון

לקרות נכתב בערך שנת ש'

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a signature that appears to be "אברהם" and some numerical or date-related scribbles.

לכבוד אלה הויתנו קדושים להם ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
ליל נשמת נשמתו ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
הבן והבן ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

חזק ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
אמ' חזק ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
אל ארבעה מפתחות בידו של הקדוש ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

את ייך ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
חזמה ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
אלכות יחוס על אל ומבין ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

אלה תוליד השמים והארץ ובראם ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
בזה ימנה וכן הוא אמר ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
לזה יחזיק שם ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

ה הקדוש קנה הקדוש תורה ושמים ודרך ומנהגים וישל וביד המקדש ^א
הוא עומד ושם כמו הישוע אשר יעבדו ותלמי הקדוש יקם מהם ויבדיל בין ^א
הלב בין עבד ובין אדוני ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

זהו מעט מה ישל שם ראשית אחת לעמו ואחת להקל לחיית זמן באשכול התורה אשר ^א
עבדה עמו ואחת לעבדה ועיט אחת למקום שלא ירחיקו אנשים ואחת מן האשכולות ^א
לחיתבה ^א וזמן בגמ' שבעה והקדוש יקם בשבעה ש' והכונה חתב בגמ' ^א

והוא מעיף לפרקים שיעולם אשבעה ש' בשש ערות ואלהינו אלהינו ^א
יכול צדיק וקם ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
בשש ערות ויעיף ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
יחזק בשל ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א
חזק זה בשל ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א ואלהינו אלהינו ^א

המלכים ואלוהי לטובת בני ישראל וכו' מלכות ישראל על עולמות
היה זמן בין המלכים שנתן שני זמן מדידי מלכותו
מלכות היה מנצח ישראל אשר יהיה מלכות המלכות ובעבור שנתן כבוד לטוב
מיד היה חומה יש נון כפוף וכן פשוט הוא הקדמה והיא חומה לטוב שיסמך בשלום
שן סומך מן לכל הנפלים והמלכים הם ישראל שנתן מלכות קדמה
סמך טובה היא יחשלת והיא הסמך סומך זה ירושלים שאם לטובתה וזו חסיה לה
נאם מית בשביל מה על ראש הסמך טרר אחד זה היא שמינה שנתן ולכבוד
אחיה בטובה עתה עתה עשו אשר בו הכתוב הוא יכיר סמנה חזק
זה נאמן היא חומות עשו אשר עלה על ישראל ולמה ראש עתה כפוף כי יסמך
אחיה חומות ביותר בשביל שהיה חומה אחת עתה כתר ולמה הוא שוכב עי
לחיות כי אחיה עדי חומה ומפני מה נאמן שוכב בטוב כמו זמן ועל ראש זמן
טרר זה הוא ישראל לעתיד ינקמו מעשו שן ועמתי נקמת באיום וג' בעת שינקם
הקדמה מעשו יושיע את ישראל שן ועלו משיעים בהד ציון לשמור אתהר עתה
ובאין חומה ע' כי כל החומות הם ע' יבאו וישתחוו לפני משיח ויהיו להם ויסלחו
שן והיה ילמך על כל הארץ וג' פי בשביל מה אן הם ישראל אשר יש
להם פתחון פה כי זמן לכל הגוים פתחון פה שמעם בדיעה ובחממה שן מעט
למקב וג' לה עשה כן לכל גור וג' ומפני מה פי פשוטה ופי כפופה בעת שיפתחו
ישראל שירה מלכות יפלו חומה המלכים ולמטה של חומה פה המלכות וג' ויהי
יחד כפופי בקר וידעו כל בני אלהים את המלכות

ב' ראשית זה ישו הנצרי אשר חיה ראש למדל וראש לחומה הנה

אמר לך אל תחשבו ואל תטעו כי אתכם שמה מלכות שמים
אמר ליהודים למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא
אמר להם למה אתם מקבלים את המצוות אשר לא

מה לפי

דבאסר... מלפניו בפחי נפש

אחר כך נבגש פי ואמר

הקדש... שבו קורחין מקודי יי ושדים משם לפ השבת
ואמר... לה מפני שבך עשיין ישרא שיפיעו את עצמן
שפיעו... כי פירע ווח וי ואין שמצה לה עז שז ועצמה אחרון
אחר כך נבגש עיני לפע הקדש ואמר

בזאת... עיני יי אל עיניקום משיבה הקדש ואמר לה אמר לו לפ
מפני שבך עשיין מטמין לעשות פבדה במת שז ועיני רשעים
אחר כך נבגש סמך לפע הקדש ואמר לו

שבת... שבו נקראות סמך נפלים וכשלים שז סמך יי לכלהו
ואמר לה אמר לו מפני שבך עשיין חויבים לשום את שדי
עיים שז שמו את הוולם לעיים אחר כך יצא מלפניו בפני

נא ואמר רינוך... שבי חנה טובך נר נשמה שז נר יי נשמת אדם ו
השיב הקדש ואמר לה אמר לפעו למה אמר לו מפני שבך עתיד לבנות
של רשעים לה לעמוד לפ שז וער רשעים ידעך ולא עוד לה שבך פתב ערות
נשמות של רשעים בזה שז כי ערוך מוחתמול תפוחו מניד יצא מלפניו בפני

אחר כך נבגש סים ואמר ר העו ריטוך שבי תבדח את העו שבי
נקראות מלכותך מלכות כל עולם ומ' שוה השיב הקדש ואמר לה אמר לפ למה
אמר לו מכת שבך לעמוד לבוא יהיה מחומה רבה מניד יצא מלפניו בפני

אחר כך נבגש למד ואמר לפע הקדש ר שלעו רינו שנתבא בי חנה שז אתה
עתיד לפסול את הלוחות לכתוב בהם עשרת הדיברות לתת להם לפעול לפ לבוא
השיב הקדש ואמר לה אמר למה אמר לו מפני שבך שפיעו לשב את הלוחות
ולפרוח עשרת הדיברות מניד יצא מלפניו בפני

אחר כך נבגש קפ

לירד מעל ביתו ללכת אל ביתו כפי חוקו
היה שידד כפי מצות נדון שהקדש תבש לפע הקדש
מקדשה אחת חלה ואין להן הקדש מה אהב מתעשר
וגלגלה ואם רהשו מפני כפי שידד מעל ראשיתו וטבש לפע
היו נקרא לחבו שני כח כבוד מוחסו ונחמ כבוד מלכותו ואלה
לענוה אחד כן קרא הקדש לפי בע מהותה מבקש ואם לפענו רצו שידד
בי אהרע שבי נקדחת עוק סוף מיזו וי השיב הקדש ואם לא חמ

לו מפני שבך עתה לזכות כפי אלכסו על נחלת בני ישראל ואלה שידד לא שידד
עני ברמעות ביום שבי בת עמי שני כלו ברמעות עמי וי מיד יצא מלפנינו
אחר כך נכנס יוד ואם לפי הקדש רהעו רצו שתב ביות העו שבי

נקדחת יה שני ביה וי יצו ובי ידוך יוי כל מעשך השיב הקדש ואם לא
חמ לפי למה חמ לו מפני שבך חמ עתיד לברחת חתיצר הרע שהחמ

אחור כך עבד ואלה שידד למה חמ מיד יצא מלפנינו נפ
טית ואם לפי הקדש רב העו רצו שתברח ביות העו שבי נקדחת
יו לברוך ואלה שידד שפנת טובך לעריקים לעתיד לבוא שני מהרב

השיב הקדש ואם לא חמ לפעו למה חמ לו מפני שבך עתיד לברחת חת
עמי טמא שפוסם לעתה לבוא שני חמ טמא שפוסם וי ואלה שידד לא
שבך עתיד לקרות מצרע טמא טמא יקרא מיד יצא מלפנינו נפ

אחר כך נכנס חית ואם רהעו רצו שתברח ביות העו שבי נקדחת חת
ודחום שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני
אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני
אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני

אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני
אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני

למה חמ לו מפני שבך חמ עתיד לברחת חתיצר הרע שהחמ
אחור כך עבד ואלה שידד למה חמ מיד יצא מלפנינו נפ
טית ואם לפי הקדש רב העו רצו שתברח ביות העו שבי נקדחת
יו לברוך ואלה שידד שפנת טובך לעריקים לעתיד לבוא שני מהרב
השיב הקדש ואם לא חמ לפעו למה חמ לו מפני שבך עתיד לברחת חת
עמי טמא שפוסם לעתה לבוא שני חמ טמא שפוסם וי ואלה שידד לא
שבך עתיד לקרות מצרע טמא טמא יקרא מיד יצא מלפנינו נפ
אחר כך נכנס חית ואם רהעו רצו שתברח ביות העו שבי נקדחת חת
ודחום שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני
אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני
אחור כך נכנס חתוך שני חתוך חמ מלמה החריך השיב הקדש ואם לו למה חמ לו מפני

חמ

השם עשה נפלאות עמו לבוא שנת זכר עשה נפלאותיו וה' השיב הקדש והמ

לחיים לפני אלהים לו מפני שכן עשירין לבוא זנות לעולם ועשירין ישראל
לזנות בבתות מוחזב וישראל מוחזב כולו אלק שנתחלל העם לזנות מוחזב

אחר כך יצא מצפ נפש: אחר כך נבטו ון לפני הקדש ואם לפרהו

רצו שתבריא בזה העו שבו עשירין למד לפני ולשבח וזוה קדוש השבת
יש: השיב הקדש והמ לחיים למנה חמ לו מפני שאם עתיד להכות בך יצא
מכה רבה שכן ויקיו בעם מכה רבה מאד מידי יצא מלפניו בפתח נפש:

אחר כך נבטו הי והמ רהעו רצו שתבריא בזה העו שבו עתיד ליתן לך הודאה
בכלום שנת הוד והדר לפניו: השיב הקדש והמ לחיים למנה חמ מפני שכן
יוס דין הגדול לדון את הרשעים שכן כי הנה היום בא בער כתנור: מדי יצא
מלפניו נפ:

אחר כך נבטו רל והמ לפרה הע רצו שתב בזה העו חס
לשבח מעטך שנת הוד ישוב מנע וה' וכתו רבך נבט בשמים השיב הקדש
והמ לחיים לפני שכן ישראל נדונן בן דין לדין ובין נגעלל וה' מדי יצא
מלפניו נפ:

אחר כך נבטו גמל והמ רהע רצו שתבריא בזה העו
שבו חומרים כל היום גדול יוי ומחולל מחזי: והמ מי ימלל גבורתיו השיב הקדש
והמ לחיים למנה חמ מפני חני עתיד לשלם גמול לחיובים של ישראל מדי יצא מלפני
אחר כך נבטו בי ועמד לפניו והמ רהעו רצו שתב בזה העו שבו

אחר כך נבטו חתך ל היום שנת ברוך יי לעולם חמז והמ: השיב הקדש והמ לו הין ברוך
בשם יוי מדי קבל הקדש וברא חת העו בבי שנת בריא שכת בריא חת העו בבי
אלף שקבל הקדש מקבי לברחת חת העו בן עמד אלק ליעי אחר ושנת עי שקרא
לו הקדש אמר לו אלק מפני מה חתה שותק ועומד ואין חתה חמ כלום השיב אלק

והמ רהעו מפני שאין בך כח למד לפניך כלום חמ לו למנה חמ לפניו מפני שכל
החולשות בגיטן מדובן ומכבמטן מונטו בי בשנים גמל בשלש רל בארבעה הי
בחמשה וזע באחר חמ לו הקדש חל תירח ראש בטלם כמלך חתה חמז

אחר

והיו שלחך זקוף ועומד ויש לו רגלים מפני שהוא עומד בזאת האמת ויש לו רגלים
 וקר אין לרגלים ומפני מה היו זקוף מצדו מפני שהוא מוכן להקבל שיהיה אמת
 וזו אמת וי לעולם: ברי מפני מה פנו כלפי גימל וגימל כלפי ברי מפני שבר
 ומה לבית שהוא פותח ולפניו לכל וגימל רומה לבד שהוא רומה את העני על הסוף
 בגם לביתו להוציא מכותו מזון ונותן לעני ומפני מה היום של גימל ארך וסמך
 אל מפני שגמילות חס אינו לא לל. אל מפני מה הוא רומה למקל ופני
 לפי הי מפני שאדם אל אינו מקתבל לא לפתו שלעולם הזה שנברא בהי ומפני
 ה נברא בהי כלום של מל האר דויעה לצאת ולבוא שיש לו שני פתחים אחד
 חד קטן מפני שבה לצאת טעם בגדול בא לכש יבנס בקטן: ואח מפני מה
 א זקוף ועומד ופשו כלפי זאן והוא רומה למטה מפני שהקבל שער להכות בו את
 הרשעים על ידי שלוחן במטה שלוש בדיעה שלגהם: זאן מפני מה
 שני תבין יחוד כלפי ואו ואחד כלפי חית מפני שכל בעל זנות כשהוא הולך חיל
 זה לבוא אליו עינו יחוד לעבדה ועיניו יחוד כלפי בני חרם שלח ידיו חותו
 ופי חלק יחיל פל האנה: חות מפני מה אינו קשור כתר של בעל הטא
 להם בזה וכלמה וזין להם שם טוב בעו לא חרפה וכלמה בלבי: טות מפני
 והא טמוק ירו וזקוף ראשו וקשור כתר של מי שהוא עושה מעשים טובים
 וזנותן טרופה לעני ביצדקה בסתר יכסה חף שלמלחך האנות מאחשי בתו:
 מתן בסתר יכסה חף: מדי מפני מה הוא קטן בכל החותנות שכל מי
 הוא מקטן יחוד עינו בעו הזה כוחל חיי העו הבח שנברא בוד שכי בית זיא
 חיי עפיה נברא העו הזה וביוד נברא העו הבח ומפני מה נברא עו הבח
 ו מפני שהחידים בני העולם הבח מעושים ויוד מועט ומפני מה

שלחך

למחשבותיו כלומר מפני שכל כחה מלבבותיהם מתקן לה למלכות ארץ על
על יתעלה מפני מה החמירו בהם בעל החיות מפני שהיו אמרתי החיות
למלך שהיו יושב על כסא ונלפתו לפניו: כן מהחריץ היא הכסא ומים של
והיו מחבור מכלם בלך: מים פטוח ומים סגור מלך פטוח ומלך
פטוח מפני מה ראשו נמקד כלפי הקרקע וידו זקוף כלפי מעלה מפני שהיו ס
כלפי שמים שהמלכות של שני ליה המלכה וכו': לן מפני מה ירי
כלפי מים מפני שהיו טרחה וצפף ותחוק לפניו מלך: לן רבון
יושב ועומד עומד נחמן גוזר ועומד מקיים: סמך מפני מה הולך ס
מפני שהם ישרל השכינה סביב להן כחמה הזורחת על ארבע כפות מעין ו
בעם אחר וזרעם חין מתערבין בזרע אחר לה סהן בבת כהן ולוי בבבלה ויש
ואנכי יהיה להם לחלהים: ועוד אמר ואני חיה לה כחם יו חות אש סביב:
עלה זה עשר חדש שיצאו ממנו מלכות אדום הנשענה ומפני הוא עליו רוב
עתיד ליפול תחת רגליו של ישראל כל מלכות עשו של אהיו בות יתקב אש או
למך פי מפני מה אחרי יושב ואחרי עמוד מפני שהם חוסר ודמה חותם ו
סגורם ולמה היה בשבעים חומות חומה ולשון שהוא מלכה פתוח פתוח עליו
ועל הכהן לא ישרל בלבו שהם הוגים בתורה ובחממה ובמוסר של אהיו וכו'
וכן אחיו לה עשה כן לבל גוי או צד מפני מה ישל אהיו וכו'
יושוע הנצרי שתפס שני רחמים אחרי רחמי ישראל ליה חיים חיים
חות הבריות וכיון טרחו ישראל עמרו עליו ונשמתו ונלחו עליו וידיו שלן כ
צד למה כסוף ודי פשוט צד פתח ודייק פשוט צד פתח פתח
זקופה יש לו קרן מפני שכל קרן יצעים חלבים בקומה זקופה קופה
והקרב עומד ליה קרן עומד כבוד ישראל שנ וטקן יי ליה חלבים
ריש אהיו רשע ומפני מה קרן חזר פשוט קרן רשע

זה הקרב

למטה ואין לו שורש מלמטה מפני שהוא וצדק לשיקור וצדק איך לראובן ואין
סוף אינו מתקיים ולה עוד לא שהקב"ה עובר צדק בראשית
צדק שבו מפני שכל המבקש ללמוד תורה צריך שיכסף את מנו ומוסק בהשג
לראובן וזה והסתכל לראובן או תלמידיו חכם שהן כפופין וכותבין את
מסקין בראשית מרובותיך. אורח חכם שישבין ומסקין בראשית
אלף ב' גמל דל. אלף ב' גמל דלם ומפני מה רגלו של גמל פשוט
ע שגמולו הסדירים אחד הדלם ומפני מה אזנו שליל לאחורז ואומר מי
ואחרי וזהו לי מצוה. ומפני מה כתב אחד דל ה' שכל העושה גמלות
קב"ה הוא לו המון גוים עמסק. ומפני מה כתב אחד ה' ו' שחס זכה חוס
אלות הם מיד הקב"ה חונן עליו כתוב בחית חנון ורחום וכתוב בגמלת טובה
ה' אחרת יתר מירושלם ראשונה לעולם למי שהוא עושה גמ' חס כפופה
טה למה שהוא קראתו בטה הקב"ה מלבשו לבוש זביות ומפני מה
ולאגת רחוקים אהבה ושלשק קרובים זה אצל זה מפני חמת קשה לעשות
מד אחד באוץ: תשאר וישמעאל בא לפתא פותחין לו ביה לטהר
ע מה ימות שלמות עומדים בשתי רגלם ושלשק ברגל אחת עומד
בשתי רגלם ועוד אינו מתקיים שנים שבע ופול צדיק וקם: ומפני
שהוא שנים שנים בזה סודי תורה כפ של הקב"ה וקף של משה
שנים שנים ומים קטנה פתוח פתוח ומאמר סתום ומיכן למורה
ה' קטנה שנים אורח חכם ושאלך: כון כפוף וכו' פשוט
ע' כפופה וצדק פשוט וצדק פשוט: מיכן
א' שנים שנים בטה חיים למד ענה ענה ענה ענה ענה
סוף פתוח

לראובן

חזן לי חלק בהן. זעשית את לפניו רב שלטנו זרענו יהו מאדית שלשה. אהבה

העוף אמרה גתם לפניה

עיופה את. אמר לה יחוקה אעו שליטתך. טרדיש טר כת שיגש ל

הרבה טאט נותן לך; את שמר ישראל בזכות קרית שמע שמסלובין אותם

בכלים פעמים פורחיו נפש עבריו. דה חוסס בטע חל תקרה לא יחוס

נחן יחוס לא לשון רחמים ותחוננם שנ חוסה יו על עמך ישראל; ומה הוא

חוסס מלמד שחם הקב"ה למלאכה השרת איננו בענינו יחוס על ישראל יתר מכל

חומות העולם שהן ממליכין חותי בעולם שלשה פעמים בבליוס ויוס ומורית את

שמי שחרית וערבית שמע ישראל יו אהינו יו אחוד; עלה ישבח חות חוסס

לא ישראל בלבד שנ עם זו יצרת לי תהלת יספ; בטע שבהם טען עולם לפי

שבכל יום ויום בחומות העולם רחיים חמה ולבונה מעבירין כסדיהן מעל ראשית

כל מלביהם ורוזניהם ונופלים על פניהם ומשתחוים לפני חמה ולבנה ונכבדים

מדי כעס הקב"ה שנ ואל זועם בכל חוס; וחוס להן למלכי השמים חבלה את

להם רוח ונשמה וכבוד וגדולה ממלה וממשלה ומטחין חות ומשתחוים לחמה ולבנה

שבריתו מזוהר כבודי בחותה שעה רועשין גלגל חמה וחוסן ולבנה וסודי מאלות

וכוכבים וכל סודי בראשית כול מה עשו את וחמה שנ מלחכים ממלכות חבלה שולפין את

חובם ותופסין בידי ויניחין מלפני הקב"ה לחריב את כל העו מפני פעניהם שאמנם חוס

משתחוים לחמה ולבנה ולכוכבים ולמלכות ולעץ ואין בהם סמך ושלחמם שהן עתידין

ביברי תורה ומלמד העקות של ביתרובן שהם חגים בעורה ובתורה ישראל שכל השמים

שמו בבל חוס ומקבלין עליהן על מלכות שמים שחרית וערבית ויו מלך ירגו שמים;

חף אל תקרא גוף לא גוף זה גוף שלטורה שראשי ישיבות חוס ופסוק מוכחין בה

וישראל למומים שנ לשון המעלה ויכין אל תקרא ויכין לא יחוסו חוסין חוסין חוסין

לא ישראל שנקראין חוסין לפני ישראל הקב"ה ולמה נקרא שמים חוסין חוסין חוסין

על זה הפירו של הקדשה בברי תורה שני ימי חפץ למען יתקן אגילי כנסת ואריתך. הלך זה ועקב
לה שתקדש שמו של הקדשה בקדושה עליו ועל יחזיקו וחקק ויקחו על כסא הכבוד ובשעה
ומרים ושהל קדוש קק מלמטה מוריד הקדש את פו מלמעלה ואשקן ליקרב פשו ודמותו
ההכבוד שני כו יעקב בחד לו יה ישו לפג וג' ומעין פג מעקב שקרא תקדש אלהים חיים
הלך: ומד אל תקרא וער אל ואמר מה הוא ואמר חמ לשדפי לתבה ומלאכ השרת ומלאכ

טבא וחיל נטונה שאין קוראין קדוש מלמעלה עד שפותחין ישראל את פיהם בקדושה תתלה
ומנמים קדוש מלמטה שנבין יחד כוכבי בקדוה כוכב בקדוה ישראל שמשולים ככוכבים
שני ואמרין קדושים ככוכבים וג' ואמר יוי אלהים הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
לרב יפה הכוכבים מאורין את העו אף ושר מאורין את העו בדיברי תורה שני כו מנוה
אמר: ומעין שאעין ומר לא מלאכי השרת שני וקרא זה אל זה ואמר וג' זגשת אל
תקרא זגשת לא זה נשא שבת בעולם הזה אפי הקדש שבו זכין ומחלן חיי העולם שכלו
שבת שני מזמור שיר ליום השבת לפי שבשעה שנתן הקדש להם תורה לישדל אל להם
בזע אם אתם מקיימין את התורה ואת המצוה את מנחיל אתכם עולם הבא היו משיבין
ישראל מאמרין לפני רב שלעו הראו דיגמא שלעו הבא אל להן זה שבת שהוא אחת
מששים עולם הבא שבו אתם מתענגים תענגי מנוחה שני אז תתענג על יד וג'

סדרה פירוקא

אל בם שעושי נשואל שר גהנם לפע הקדש ואם לפני רב שלעו כל אומה ואומה נתת
ל שותכלם האש וישראל מפע מה אין אתה נתנה כדי שותכלם האש משיב הקדש ואם
לו כל האומות העו יתבי בפוקי שלך שותכלם האש ואומה זו של ישראל אין בפוקי
ואין לך וסדקבון אפילו רב שלעו למה איה לו מפע שעושי את התורה ומקיימין את
המצוות וימי אהבהם אהבה גמורה שני ואהבת עולם אהבתך וג' ושכונתי שרויה בתוכם
לכן נאמר אל בם: אלו הם מה הדאגדים שהם זריק לחיי העו הבא שריחו
דוקי מוסק חסודים ופי סופו דיו מנעשיהם המנוחים: חשוף מה הוא מלאכ עין
אדם לפע הקדש וביהמו רינון שותי ענין לביבון וישלחן שותה עושה להן בגן

לעתיך

למנוח ליהיה לנו הקדש **לח** נחמ העוף פרוח בחיור העו' ואין לורשות ליכנס לחור
מלפני אלהים **לפני** באשנות לראות בטובתן ש' לא יגורך רע. אמ' ויד לפני הקדש **לח**
למנוח **לפני** ויהיה לנו הקדש **לח** שטן ויער רע נקארע ש' כ' יער לב האדם רע **לח**
בשם פאק ויער **לח** **לפני** של הקדש כך עומד ישראל שלח יהיה במגורתן לח של
דעות ורעות ולח מלפך האות ולח יער רע לעו' הבח ש' וישב עמי בטה שלום **לח**
מבטוחים בלח שטן ולח רעות ויטיות ובמטוחת שאננות בלח מלפך ולח יער הרע **לח**
ייחוק אמ' לפני רב העו' מפני מה חתה אין נותן לי רשות לראות חותן בניני כלל ולפני
מהן טעם מעט מאכל ולהסתכל בטובתן ובכבודן ובגדולתן אמ' לו מפני שהן איש
שעקר בשחן ודם שלו על גבי המזבח לכן נחמ ייחוק חל תקרא לייחוק לא חתנו של יח
טריש אמ' לפני שר גהנם רב שלעו' כלבריא ובריא חתה נתן לבבל יום סח
מזון ש' פותח את ידיו וכן לי מזון שאני רעב מבני מאכל השיב הקדש ואמ' לו
טריש לי כת: כתות כתות שלר שנים כתות כתות של שקדים כתות כתות של
כתות כת שלמספרי לשון הרע ואני אמסרם לך שתחלבם השך לךך נחמ טריש
בבל יום ויום אמ' גהנם לפני הקדש יתן לי מאכל ש' לבן החיבה שאול נפשה ופערה פו
לבלי חק: לו חומות העו' שפערה חותם פיה לגהנם עד שלח קבלו את התורה ולא קיימו
את המצות בעו' הזה ואכלה אותם הש גהנם: וישראל שישן ושמוחן בירי תורה כשהין
את התורה כשצאת ועומדת ומתחננת לפני הקדש בשביל ישראל ותכלי אותם פרייה
שלגהם השיב הקדש ואמר לה בת שיש הר' אהבך מעילין מערך גהנם מפני שהם
עסקין בקיסם ולילה ש' ויעלג מעור שמחן מטיט היין ויקם על סלג רגלי טונן אשורי:
טעים אחר אמ' ר' עקיבה חלף צי גימל ומה הוא חלף
מלמד שאמרה תורה אמת למוד פך כרי שתזכה לחי העו' **לח** נקרא חמת וכתוב
ש' חסד ואמת יקדמו פניך ואמנן שהקדש נקרא חמת ואמספיו חמת ש' ווי אהים חמת
ודבריו אמת שנראש וישך חמתו' ואמספיו חמת ש' מטפג וי חמת עין וחיות

למנוח ליהיה לנו הקדש לח נחמ העוף פרוח בחיור העו' ואין לורשות ליכנס לחור
מלפני אלהים לפני באשנות לראות בטובתן ש' לא יגורך רע. אמ' ויד לפני הקדש לח
למנוח לפני ויהיה לנו הקדש לח שטן ויער רע נקארע ש' כ' יער לב האדם רע לח
בשם פאק ויער לח לפני של הקדש כך עומד ישראל שלח יהיה במגורתן לח של
דעות ורעות ולח מלפך האות ולח יער רע לעו' הבח ש' וישב עמי בטה שלום לח
מבטוחים בלח שטן ולח רעות ויטיות ובמטוחת שאננות בלח מלפך ולח יער הרע לח
ייחוק אמ' לפני רב העו' מפני מה חתה אין נותן לי רשות לראות חותן בניני כלל ולפני
מהן טעם מעט מאכל ולהסתכל בטובתן ובכבודן ובגדולתן אמ' לו מפני שהן איש
שעקר בשחן ודם שלו על גבי המזבח לכן נחמ ייחוק חל תקרא לייחוק לא חתנו של יח
טריש אמ' לפני שר גהנם רב שלעו' כלבריא ובריא חתה נתן לבבל יום סח
מזון ש' פותח את ידיו וכן לי מזון שאני רעב מבני מאכל השיב הקדש ואמ' לו
טריש לי כת: כתות כתות שלר שנים כתות כתות של שקדים כתות כתות של
כתות כת שלמספרי לשון הרע ואני אמסרם לך שתחלבם השך לךך נחמ טריש
בבל יום ויום אמ' גהנם לפני הקדש יתן לי מאכל ש' לבן החיבה שאול נפשה ופערה פו
לבלי חק: לו חומות העו' שפערה חותם פיה לגהנם עד שלח קבלו את התורה ולא קיימו
את המצות בעו' הזה ואכלה אותם הש גהנם: וישראל שישן ושמוחן בירי תורה כשהין
את התורה כשצאת ועומדת ומתחננת לפני הקדש בשביל ישראל ותכלי אותם פרייה
שלגהם השיב הקדש ואמר לה בת שיש הר' אהבך מעילין מערך גהנם מפני שהם
עסקין בקיסם ולילה ש' ויעלג מעור שמחן מטיט היין ויקם על סלג רגלי טונן אשורי:
טעים אחר אמ' ר' עקיבה חלף צי גימל ומה הוא חלף
מלמד שאמרה תורה אמת למוד פך כרי שתזכה לחי העו' לח נקרא חמת וכתוב
ש' חסד ואמת יקדמו פניך ואמנן שהקדש נקרא חמת ואמספיו חמת ש' ווי אהים חמת
ודבריו אמת שנראש וישך חמתו' ואמספיו חמת ש' מטפג וי חמת עין וחיות

אפתח לשון פה יחמ הקדב' אפתח לשון פה יחמ הקדב' אפתח לשון פה יחמ הקדב' אפתח לשון פה יחמ הקדב'
אמנל כחן אוחז בארבע רוחות העולם במידה ובזמרה ביהושע נחמל כל אדם לומר פה
א לא בשביל שירה שז' הוד והוד לפעו עז ותפילה במקדש עזרת ישראל ויהושע נחמל כל אדם לומר פה
בארץ מים שבה וקרב' אתה שמים היו אומ' שירה לפעו עז ותפילה במקדש עזרת ישראל ויהושע נחמל כל אדם לומר פה
א לא הקדב' שז' עזיק יח בגל דרכיו והכל מששת ימי בראשית ויהושע נחמל כל אדם לומר פה
הח שפני עזי מבואו מהלב שמי י: ואדם ואדמונין פתחת פיו חמל לפעו הקדב' שירה
גור שיר לזם השבת וג' טוב להראות ליו בארץ בתוך בני אדם ולפני לשון עזיק
בתוך מלחכי חרות: יא חלק אפתח לשון פה פה לשון אדם שאין נחה במאמץ
א ושמונה יצרים שבאים לומר שירה לפעו לא לשון פה שז' פה יוספר ותלתך ואין
א לא משל בשם שהים מלח ופוחו כן הפה מרחב ופוחו בשם שהים מלח ומרחב
א מלח מרחבת שלטנעמת בשם שהים מביע מים כך הפה מביע מים בשם שהים גל
אמגבר ועולה בשם שהספינה מטביע בים כך לשון מרשיע את חברו בדרך בשם
א מביע כך לשון הפה מביע בשם שגלה מביע ברוח סערה כך לשון שלחם
א ברוח סערה בשם שהים פולט מים כך הפה פולט מים בשם שהים הורג את
אן הרג הורג את הגדיה בשם שהים יש לו פה מזה ומזה כך לשון ישלן שפה מסר
בשם שהים מביע ומביע כך הפה מביע ומביע בשם שהים עת זוקק ועת מוטל
אן שלחם עת זוקק ועת מוטל בשם שהים מתרחק ממנו כך לשון שלחם
א מה הים סופו מביע ופוחו כך הפה סופו יגרשו למהו ויכשל בלשון שז'
אז כל שפת חלק לא מלח: יא חלק אפתח לשון פה פה לשון אפתח להם לשון אפתח
א בשרי וטובה פה מביע לשון בכליות ויחם ולא בראחי את עולמו אלא בשביל ישו
אמנו אמת בכל אדם עם זו יצרת לו תה ים: יא חלק אפתח לשון פה פה לשון אפתח
א חלק אפתח לשון עולם כלו כמותיים חלק אפתח לשון אפתח חלק אפתח חלק אפתח
אפתח לשון אפתח לשון אפתח לשון אפתח לשון אפתח לשון אפתח לשון אפתח לשון אפתח

בעו

קראתם את המצות אשר צויתם לומר ואתם תעשו
 ואתם תשמעו ואתם תשמוע ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו
 ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו
 ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו
 ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו
 ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו
 ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו ואתם תשמעו

שבראשית בברך בראשית בראשית ואלהים ואל שוחות את העו בברך מען
 שן צום הזה נבקעו כל מעשית ת: בלב את העו בברך שן כי שם
 בלב היו: ברך את האזרחי בימים שן ויו ברך את חברה בכל:
 ברך את יעקב בברך שן ויעקב מכל ו: ברך את יעקב בברך שן
 בית יעקב לבן ו: ברך את השבטים בברך שן וישל בחרתי בו:
 ברך את יוסף בברך שן והיה בית יעקב חס ובית יוסף להבה ו:
 ברך ישל בברך שן בית ישראל ברכו את יו: ברך את ירושלם בבית
 ובחר שור בירושלם ברך את ציון בבית שן כי בנה יו ציון ר' בכ ו:
 ברך בית המקדש בברך ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים
 עולם הבא מען שן כי הנה ברא שמים: ד'א ב' למה
 ב' מכל האותיות כולן שברא הקב"ה כל סודי בראשית חלח
 מפני שגלוי וידוע לפני הקב"ה ששתי פעמים עתיד להחריב
 את העו אחת בימי דור המבול ואחת בסוף ששת אלפים
 ושלוש שנה וברך בגמטריה שנים: ד'א מפני ששתי
 עתיד להחריב את בית המקדש: ד'א מפני מה הקב"ה עתיד
 לבראות שני עולמים עולם הזה ועולם הבא: ד'א ב' שנים
 שתי יצורים יצר טוב ויצר רע ד'א מפני מה ברא הקב"ה
 את העו בברך בראשית ער לעיני כל ישראל מלמד שאי צדקה
 אותם אינו לא ב' א"מ הקב"ה לישראל חס אתם מקיימין שתי
 מדות הללו בלב ולב מעלה חס עליכם כל קיימתם כל התורה
 כולה מבי וער למי:
 ס' לוק פ' ח' ק' א' ב'
 גמל רל מה הוא גמל מלמד שחם הקב"ה גמלת יחור מחסידים
 לגלים לילים מחסידים יחור גמלת גמלת חסידים של יחור

חסיד
 יחור
 גמלת
 גמלת
 חסידים
 של יחור

העולם לתקיים חפצו שעה יחדת וכה הוא גמלתו
עשה עם עולמו בכלים וזמאלו רוח ושמה יצת ונתנה חכמה
ענה וגבורה מאירת עינים ושמיעת אזנים ופזחות פה ונחמה
לשון שהוא נתן לכל בריה ובידיה עבה כל העולם מתקיים שג
וחסדי יי מעולם ועד עולם ויאמרו כל אומדן וגשמירצון
ברכה ירבה שעת הקרב בעולם בכל שנה ושנה שג ונתת
מטר ירצכם בעתו חין גשמים יורדים לעולם חין כל בריה
יכולה להתקיים שג הרעיון שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
ומה החיזלו צדק מלמד לו צדקה וגמילות חסדים שנותן
הקרב משחקים לכל העו ומה נשתנה שחקים מכל רקיעי
מרומים שכל כחו וגבורתו של הקרב חינו לא שחקים גחות
בשחקים שפנתו בשחקים תולתו בשחקים ירושלם בשחקים
בית המקדש בשחקים עמו בשחקים שג תנו עז לחללים על
ישר גחותו ועבשו שהקרב ענה לשחקים להתקין מינו
מאכל ומזונות לישראל לשניד לבוא שג ומטר עליהם מן
טורתו בשחקים שג ועזו בשחקים ואין עוז לא תורה שג
וי עז לעמו יתן יוי יברך את עמו בשלום ומאין לנו שצית
המקדש בשחקים כשהוא בנוי באבנים טובות ומרגלות
בספיר ובכרוב ובכל מבן יקרה שג ושחקים יזלו צדק
ואין צדק לא ירושלם שג צדק יתן ברה ולמה תקרא שמו
שחקים שהם שוחקים מן טל ומטר ודין לישראל בין
עולם הזה ובין העולם הבא ויא שחקים אל תקרא
שחקים לא שחקים שהן משחקים בכל מינו שיר

ובכל

שלום
ד
ד

והוא ~~הוא~~ וכל מצוה זמורה לפני השכינה בבית המקדש

ואת המצוות לפעול עושה ותפא' במצוה ויא' שחקים שאליה ושמה

עשרת המצוות עומדים לפני השכינה בבית המקדש שבשחקים

ואל לפני קדוש בבל יום ויום וכל מחנה ומחנה אליה ושמה עשר

רובו מלאכי השרת בשחקים עומדים לפני השכינה בבית המקדש

בשחקים לומר לפני קדוש ושמה עשר מחנות שהן סביבם לפני השכינה

שבשחקים ומרען לפני קק ומשגב עד בקר חום בארך כבוד יי' ממוק:

עליון ג' דלטהי חמ הקב' דברי צעב בשמים שני יי'

דוד נצב בשמים ואין דברו לא מלאך הדופא שני ישלח דברו וירפאם וי'

ואין דברו לא נבואה שני וישם יוידבר במי בעשור ויא' אין דברו לא

תורה שני מצוק תטותורה וידבר מירושלם ויא' אל חמ הקב'

דברתי להקים דל מפע שבני אדם שונאין לל ואנ' אהבו לל ומצוק

אותו ומצוק חכמת הדל ואין דברו נשבעים שני חכמת המסכן בזויה ויא'

ואנ' משגב לל שני יהי יי' משגב לך ויא' וכשיתפלל הדל לפני חמ שואב

תפלתו ולא ישוב מלפני ריקם שני חל ישב דך נבלם ויא' ושכנתי אצלך ויא'

שני קדו יי' לעשבי יב ויא' והאומם הזנו מזעקות דל שהוא עווח לפני

בקול זעקה וצרה חמ משיבו שני חופם חמ מזעקות דל ויא' ואנ' מביט

עליו בבל יום לל שהוא דל שני חל זה חכמת חל עשור וקול דברו הדל

חביב עלי יתב מכל בני אדם שני שמוע חל חכמת חל ויא' ויא'

חסידיו לח בזה מה הוא זה הם בעל חולק ורובל מכה שהם חכמים כחל

חבושים בבית החסורים עי' שוקב' שאלת ליהם הפותח חל ויא' חל

יי' בער להם ממנוקתהם יי' חל ועוד יתב מען שהן חכמת חל ויא' חל

חסורים עיון: לא הקב' חסונם חסונם עליהן ומקיימת חסונם חסונם

שני להשיב עם טיבם וכסא כבוד יי' חל ועוד חל חסונם חסונם חל

ואין טיביות לא מלכית שז נריבז עמים נוספואג ואין סתם אלתור
שז עמים הר יקראו וג' תרגום שבטיח רבית ישראל וג' ואין הר לא
בית המקדש שז 9 ולגבה אל הר יז אל בית אלהי יעקב. ואין אמת
לא בית המקדש שז כסא כבוד מ' מ' מקדשט. ואין כבוד לא עו
הבז שז כבוד חכמים יחלו ואומ יעלנו חסידים בכבוד ירננו עם:
ואין משכבתם לא לא עו הבז שז יבוא שלום יטחו על משכבתם:

ואין רל מפנ מה פער טענן כלפי די שכל מי הוא רל
בעו הזה יהיה עמיד לעולם הבא כמו ישראל שהן עסיקים במצות בעו
הזה ועשירים הם לעולם הבא ואף אומות העו שאין עסיקין במצות לפי
שאין אדם אובל על שז שלחנות אוב בעולם הזה או בעו הבז ואם אין
אותה תאמין ברבר הזה בא והסתכל בעשו הדטע ובאומות העו שהן
אובלים במלכות גדול בעו הזה ובסוף נטרדין מן העו הבז שז והיה

בית יעקב אש וג' ואומ אברו גוים מארצו וג' ועוד אמ ישובו דטעם
לשמהלה. אבל ישראל טחלק חיי העו בבית הזה וחיי העו הבז שז ועמך
כלם עסיקים וג' ומנן שישראל נקראו בע עלוכם שנאמ אמרת אלהים
אותם ובע עליון כלבם: סליק רל. הי ון אין הי לא עם

המפורש שבו נבדח כל העו שז בהבראם אל תקרא בהבראם לא בהי
בראם ואין ובראין לא בהי שז כי כאשר השמים החדשים וג' מיבן און
למי שלח היתה יגיעה לזבאעשה בראשית שבעו הזה ולח באעשה ^{אחרית}

בעו הבז ולח בראם הקדש לא עיבור אחד שאין בו ממש ולמה נשתנה
הי מכל ^{מתחדש} ויבא מפני דוד היה מראש בה
ג' ויבא מפני דוד אובל הי כשאדם יוצא ^{מפני}
לח בשמו ולח בשם דוד ויבא מפני טיפת רוק
מפני ^{מקבלת}

אבותיהם מן השמים שמות המפורשות אין נכתבים לחבה ובהי נתחמו שמים וארץ
 על החן והתעלה והמשיח וכמה הם חווסות שבהן נתחמו יב הן כנגד יב שעות
 תיב יב שעות הלילה יב חדשי השנה יב מזלות יב שבטים יב ארצות וכלן על
 שמות השבטים שנ יעב גבלת על למבני ישור ואל הן שבע עשרה ארצות
 מהיה אשר מהיה מהיה שלחב וג הרי יב ארבעת אלף הם ובחיזה יב
 בהן ארבע ארבע לב לרוח ורוח שש ארצות למעלה ושת ע ארצות למטה
 מה למעלה יה למטה יה מה למטה יה למעלה זמן היחטטה וזמן היא
 התומה זמן היא פתחה מפני שירד הקבה לבבל את הלשון שנ ויד יוד לר אבות
 ובה עתה לרד לירושלם וכל הארצות כולן אל מדיהן כמראה הבזק ולהבת אור
 סבב להן וכל אחת שיעור קומתן עשרים ואחד אלפים רבבות פרסאות וסלם
 מפני שהן חקוקין בעט ארבע ידו של הקבם שכל שם ושם שיעורן עשרים
 ואחד אלפים רבבות פרסאות שכן מהיה בגמטריא שיעור כלן ולמה זכר מהיה
 ג פעמים של הקבם מהיה כלן חנה הייתה ומהיה חנה הייתה קודם שבראת
 העולם וכן הייתה שבראת את העולם וכן מהיה לעו הבין וכן מהיה אשר
 א חנה הקבם במדת המונה בדת את העו ובמדת המונה חנה מנהגו
 חנה לחדשו שנ יוד אלהי אתה ארוממך ועתה חנה לחדש העו במונה
 ואמונתו וחסדי עמו ואי זה היא החתומה השם שבו נתחמו כל
 השמות המפורשות על שם הכבוד שנ זה שמי לעולם וזה זכר י: אלו
 חותמות השם שכל שם ושם שבמדינה יש לו לבני והקבם יושב על כסא האש
 וסביב לו כעמודי אש שמות המפורשות כל אחד ואחד בטכסו אש כל אחד
 בתוך חופות אש כל אחד ואחד בתוך פראות אש ועמהן חילות רבות של שדי אש
 מערכות עעמות של גדודי אש ובזמן שאדם משתמש בהן מתמלא כל רקיע
 ורקיע בלא אש וירד ין לשרוף את העולם באש ובזמן שאנחנו לחדש ורחוק
 שכפי שמים קשורין בכפי ארץ וכפי שמים וחתומים מהיה אשר מהיה
 מיד כל העולם כלו מתמלא אש שנ הלא דברי באש נחם יוד זה הוא שגלה

נתחמו

קשרים

אשר

ועתה

עב משה בסנה ושמי יו ילח נודיע להם : ומק הודיע להם שם וזמנתם וזמנתם

ויצחק ויעקב ומקצת שמי שאינו מפורש שגן בחל שדי : שלש חומות הודיע
להן כנגד שלשוק : ש כנגד חברהם ו' כנגד יצחק ו' כנגד יעקב ושלש חומות
אחד גילה להן אבל משה גילה לו כל השמות המפורשות בין זמנת החקיקין על שם

עבראשו ובין שמות שהקב"ה על כסא הכבוד ובין שמות שהקב"ה טבעת בידו . ומפע
מה גילה הקב"ה למשה ולא גילה לחברהם מלמד שפירט מה עצמו מחיל על

וביא וירבק תחת כנפי השכינה וליצחק שנעקד כשה על גבי המזבח וליעקב
שהרחיק את עצמו ואת בנו ואת בתו מחטא מעבירה ולפסוק לה גילה
לחברהם וגילה למשה על שם זרעו של שאמאל נבל בגהנם וזרעו של יעקב

דרבין מלפנו שגן למה וכאשר יעקב ותיבוי ישרא נסוטה דרב מיני וי
סלמך פיקא זמן זה הוא שמו של הקב"ה שהוא זן ומפרש לכל

מקדני רמיש וצדי ביני כעם שגן מפרי מעשך תשבג ה' וי' ונחל כותחיה
ידיך ומשביע לכל חירטין פתחו שערים ויבאו אמונים אל תקדיה אמונים

חומרים אמין בשביל אמין שעוץ רשיבים מיתוך גהנם מעל קרשעים מיתוך
סיעי עתיד הקב"ה שהיא יושב בגן עדן ודורש בה וכל צדיקים שבעולם יושבין

לפניו והקב"ה דורש לפניהן טעמי התורה החדשה שעמד ליתן להן על ידי
וחזן שהגיע להגדה עומד דרוב על רגלו ואומ' יתגדל ויתקדש ויהיה קולו הולך

מסוף העו ועד סופו וכל באי העולם עונין ואמרין חמין ויחף חומת העולם
עשתה גור בהם כולן עונין ואמרין חמין מיתוך גהנם באוונה עשה נשמתין

קול ובריתם לפני הקב"ה והיה משחל עליהן ואומ' מה קול רעש גדול שמעתי
משיבין מלחכי השחת ואמרין רב שלעולם אל רשעי ישראל וצדיקי חומות

העולם שנשאח בהם אמ' אמין מסך גהנם מיד נתגלו רחמיך בארץ ואומ'
מה אפשה להן אתר על דין זה כבר יסודע גרם להם באוונה נוטל הקב"ה מפתח

של גהנם ונותן לבדל ולמיכאל בפני כל צדיקים כולן ואומ' להן לכו ופתחו
גהנם והעלו אותם מיתוך גהנם פתחו שערים מיד הולכין גבול ומיכאל

גלג
ג
ג

וכותחין

הדברים מעטים ונמוכים שבעה בלמים אמרנו עליו ואלו הקדש

קדשן לפני הקדש שנזכרו ילדים החן נאברה לב עשירי
ד"א קדשיו לנשברי לב מלמי שבורי לב חספין לפני הקדש יתר
ממלחכי השרת לפי מלחכי השרת רחוקים מן השכונת לון
אלפים רבבות פרסאות שנ' שרפים עומדים ממעל לון בגמטריא
לון : מאה ושמונה עשר ממתנו ולמעלה ומאה ושמונה עשר
ממתנו ולמטה נמצא בלגפו של שכונת מאות ושלושים ^{וששה}
אלפים רבבות פרסאות ופרסה אלפים מאה ואמה הרבעות
וזרת שלו מסוף העולם ועד סופו שנ' מי מודר בשעל מים ו
ד"א בארית תבן מלמד שהשמים ושמים שמים זרת אחרי ידכו
אבל שבורי לב הקדש קדוש הוא להם והקדש רחוק הוא מכל
גבה לב ומרחיק שכונתו מהם והגבהם גבהי הלב תועבה הם
לפני הקדש שנ' תועבת יו כל גבה לב ואין תועבה לא עבודה
זרה שנ' כי יאת כל התועבת החל וג' ומה הוא יד ליד לא יתקה ^{מלמד}
אפי אדם ישבו תורה וחכמה כאשה רבט וישבו גסת רוח לא יתקה
מדינה שלגהנם וכן הוא אומר כי רם יי וספל יראה וגבוה ממ' יידע
ואין הקדש מסתבל במי שיטבו גסת רוח ואם הסתכלו ^{יסתכל}
במז שמים מסתבל בשנאיו שהוא שונא אותם מנעוריו כן ^{הקדש}
שונא בעל גסת רוח אבל מי שאין בו גסת רוח הקדש אוהבו
ולא חמד וגבוה ממרחוק יידע יידע ישבה שע יודין לא
אל הקדש בלאדם שיטבו גסת רוח בלו קללע בשע עלמות
עולם הזה ועו הבא ושבורי לב אינו אוהב אותם שנ' זובח
תולה יבדוננ' : גונק למה יחדר בעו הזה ויחדר בעו הבא :

... וְיָשָׁב עוֹלָם אֲהֵן לִּי מִלֵּךְ שֶׁלֹּשׁ שָׁמַר וְהַיְהוּדִים עָלָיו
קָבַל לְעוֹלָם לְכָל עֵרִיק וְעֵרִיק לְעוֹלָם שֶׁנֶּהְיָו אֲהֵן לְעוֹלָם
... נִמְצָא בְּרִאשׁוֹת הַפְּסוּק וְעַתָּה וּבְסוֹף הַפְּסוּק אֲהֵן לִי מִלֵּךְ שֶׁלֹּשׁ שָׁמַר
... לְעֵרִיקִים בְּעוֹ הַזֶּה וּבְעוֹ הַבָּא לְעוֹת הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּיָדוֹ - מִיָּדָה
... שֶׁהִיא שְׂהִיחָה קָבַל לְמִשִּׁיחַ וּלְעֵרִיקִים לְשִׁמּוֹ לְכָל חֵן טוֹב וְשִׁרְטוֹ
... וְעֵרִיק וְכָל חֵן מִן שֵׁם עוֹלָמוֹת אֲהֵן לְפִי מַעֲשֵׂי - וְיָשָׁב
... לִי לֵךְ הוּא אֵל שֵׁם הַמְּפֹדֵשׁ שֶׁלְעוֹלָם הַבָּא - וְכֵן עֵרִיק וְעֵרִיק עִמָּו
... מִלֵּב עַמּוֹ וְיָשָׁב פְּנֵיהֶם מִבְּרִיקֵן אֲהֵן פְּנֵיהֶם וְהַהֲרִים מִקְרִין לְפָנֵיהֶם
... מִשִּׁיחַ חֵן הַלֵּב וְעֵסִיס לְפָנֵיהֶם שֶׁנֶּהְיָו בְּיָם הַהוּא יִטְו הַהֲרִים
... תִּתְמַגְגֵּר וְעֵשְׂבֵי הַשָּׂדֶה בְּיָן וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵיהֶם הַגּוֹדוֹת אֲהֵן
... וְתִתְמַגְגֵּר מִמְּקוֹמָן וּבְיָן וְאֲהֵן הַיּוֹשְׁעִים שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב אֲהֵן
... אֲהֵן מִיָּמֵינֵם וּמִשְׁמָלֵם וּבְרִיקִים וּלְפָנֵיהֶם מִשְׁמָלֵן בְּיָן לְפָנֵיהֶם
... סִבְבֵּן לֵךְ לְכָל עֵרִיק וְעֵרִיק לְעוֹ הַבָּא וְהַשְׂכִּיחַ עֵינֵיהֶם בְּכַבֹּד מִלֵּב מְקוֹם
... אֲהֵן וְשִׁבְעַל כֶּסֶף כֶּסֶף שֶׁהוּא שְׂמַח בְּבֵנוּ וּבְטַעַם שֶׁנֶּהְיָו אֲהֵן לֵךְ
... אֲהֵן וְעֵרִיק בְּיָן - כִּיקֵן אֵל כֶּף שֶׁהוּא
... שֶׁנֶּהְיָו בְּיָן בְּיָן עֵלֵי אֲהֵן כֶּסֶף וְכֶסֶף אֲהֵן מִלֵּב מִשְׁמָלֵן
... קִינֵי אֲהֵן מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו לְעוֹת אֲהֵן עֵרִיקִים - לְעוֹת אֲהֵן עֵרִיקִים
... אֲהֵן וְעֵרִיק אֲהֵן לְעוֹ לְפָנֵיהֶם הַקָּבַל לְעוֹתֵיהֶם שֶׁנֶּהְיָו בְּיָן עֵרִיק
... אֲהֵן עֵרִיק לְפָנֵיהֶם הַקָּבַל לְעוֹתֵיהֶם שֶׁנֶּהְיָו בְּיָן עֵרִיק
... הַשְׂכִּיחַ מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב
... מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב שֶׁנֶּהְיָו מִלֵּב

... עֵרִיקִים

אלמר שהלך שקול כנגד כל היצורים שבארץ ויהי נשפך עמם יחף
עינים מה יש לו אצבע יחף לב יש לו אצבעות הוא לבתו אלה
פה לב יש לו רצון עלו נחמה יש לו עכף הולדת יצולן
וכל המדות כולן לכל יצורים של אדם יש לו לב בטוח
בן ורחיטם וששלבם וגו' וחץ ההבה אלה בלב ששן וקצת חת יחף
דג יחף שטחה אה בלב ששן לא תשנה חת אהך בלבך יחף
ביט וצופה אה ללב ששן אדם יראה לעינים וזו יראה ללב
בן מה מים שנים קוראין אותו בצנחח מפי ששניהם שמיין
בכסא וכולן חקוקין בכסא הכבוד וקושרין בריחם כסרים שלחורה
ע זמן קרוטה וחץ הקצה יורד ממרום רומי ראם ורר בפני כבב
מראה רמות פשו ונחמר שירה לפני ששן מתו אבוא נחראה סכ
ה הוא מתו אבוא מלמוד שלה אמרה רוח הקדש אבר זה כנגד חותם
מחין אותות שבמרכבה קאים שבה שכמה מתאבלו הקדש וישב
חבבדו מקביל את פשו בשירות ותשבחות כיון שירי הקדש במרכבה
ששן יחף חיות המרכבה וכל אותות המרכבה מקוראין בשירות
לחוק פשו וחף מים ומים שבמרכבה מקבילין פשו השכינה ופתח
חזק פשו וכלות כל עני ומים שחום וממשלתך
מה פשו הקדש ביהוה שעה תפסק כל חונות וחותות שבמרכבה
ששן וקושרת אחר והארץ ששן שלבבדו וחף שלחמות
שירות חף מושבין הקדש חוד בששן יחף בששן וקושרת
לב ששן מלכות וממשלת אלהים ויאמרם לי מלך אהים
חף כן למה למה ומשן בגוים כיון שששן מים פתח ומים
אה מן הקדש ומה פותחין את פתח יחף שירה לפני הקדש

ומה שהיה שפך אדם לרעהו המלבה והמ' לכל ערואו בחוונה שעה באין כל שיהיה
שכל דקדוק וקדושה לך הקדש וטוב לך שטר מעל ראשך ומעחק על גבי קרקע
דקדוק כנגד פני החסד כדור עין ומשתחוים וטובים על פניהם לפני הקדש ואומר
ומה שיהיה המאמץ והלכות הדרך שיהיו לחלהים וג' והכל משבחם ומחודדים לפי
שן וצמח השמים לך משתחוים: הקדש נקרא חש על כי יוי הלהיך יש הכלה הו' אומר
הוא ראשון לכל ראשון ואחרון ולא יתנו שנתנו לדור דרים:
לון מפני מה נון אחד כפוף ואחד פשוט ועומד מפני שנבדל בו נשמה לבריות
שכל נשמה ונשמה פעם רובעת ופעם זקפת שהיתה בגופו שלחיים רובעת
היתה בגופו של אדם זקפת וכן הוי' הוא ער יוי נשמת אדם: משל למה הדבר
למלך בשד ודום שהיה לו שני פלטארין בית המטונק בקש לנכש בתוכו אם לעבור
בתחלה הדלוקו ער בתוכה שאראה בתוכה מה בחשובה חף הקדש ברא את
אין אפר מקדש מן מרה: אפר ו' דים פ' מרה זה הוא אדם ויפח באחור
זימם פ' שיי שיפחום מה בחדרי לבבות שנחופש כל חודרי בטן. חמ' הכתוב
א שמת אדם ולא נשמת בהמה והכל הולך אל מקום אחד: מה אדם בעת
גטמא בנגעים חף הבהמות מטמאה בנגעים שהיא מטה שן וכו' ימות אדם
בהמה אשר וג' כל הנגע בעלת אדם מטמא פ' ימים אבל בנגע בעלת
אדם מטמא פ' שבת שבעה מהימה מטה בעלה מעבדו ומהימה מטה
עבדה ועורה נותין אחיה ברמים בזמן שמת עושה יעלה ומהימה חבל אדם שיה
את רחוק אין לו מנוחה מפני מה מפני שנעמד בין אותו בין ומהימה לפי שכל מעשי
אין לפינו בין טוב ובין רע ואמרין לו מה עשית כך עשית ביום פלג כך שחת ביום
אפילו שמה שהיקה שבין חוש ואשתו בשעת תשמיש ממהימה מטה ביום הדין
חם מטה בחין בעו אומרין לו מפני מה מות בןך בחיך ואם פחות ענין בחיך אומרין
ל' מפני מה סומה עיניך בחיך ואם עשה חלב בחייו אומרין מפני מה נעשית
ואם נעשית מירוד בחיך אומרין לו מפני מה נעשית מירוד שיהי הקדש כל המשי

אֲדִימִים שֶׁנֶּצְעוּ יִשְׂרָאֵל דְּרַבֵּי יוֹי וְעִיּוּקִים יִלְבוּ בָהּ לְגַן עֵדֶן וְעוֹשֵׂים יִבְשְׁלוּ בָהּ
בְּגַחְנֵם מִפֶּנֶם מֵהַ כְּשֶׁלֶת בְּעוֹנֶךָ וְחֶרֶת חַת דְּרַבֵּיךָ וְשִׁוּרֵי אֲדִימִים עֲמִיךָ לְגַחְנֵם
וְאִם הָיָה בְּבוֹיָהּ תְּשׁוּבָה לְשׁוּבָה יִשִּׁיב דְּבָרִים וּמִקְצֵלֵן הֵימֹנִים אֲדִימִים לְדַעֲבָן חֲזוֹתוֹ
מִכֶּת אֲדוֹר וְעוֹשֵׂן אֲדוֹר קֶטֶם וּמִפְזָרִין אֲדוֹר בְּאֶרְבַּע רֵחוֹת הַיָּם וְאֲדוֹר כֶּךָ
מִחֲזָרִין אֲדוֹרֵיךָ לְמֵאֲכֵי הַשְּׂרֵת אֲדוֹר לְכָל רוּחַ וְרוּחַ וּמִכְּצֵס קִי אֲדוֹר לְחַת
קֶטֶם מֵאֲרַבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם וּמִטְמִינֵן אֲדוֹר בְּקֶבֶר עַד שִׁיבֵעַ יוֹם דִּין הַגְּדוֹל
שֶׁנֶּכְיוֹ הָיָה יוֹם בָּא זֶה יוֹם דִּין הַגְּדוֹל בּוֹעֵר כְּתוּר יוֹם דִּין הַגְּדוֹל בּוֹעֵר
כְּתוּר זֶה גֵּהֶנֶם שְׁנַמְעֵלָה בְּתוּר שֶׁנֶּכְיוֹ אֲדוֹר לֵט בִּצְיוֹן כָּל הָעוֹשֵׂה
רָשָׁע מִדְּשֵׁנִי יִשְׂרָאֵל הֵן עֲדוּנֵן בְּגֵהֶם שְׁנַמְעֵלָה כֶּקֶס שֶׁנֶּכְיוֹ אֲדוֹר יֵאָכֵל וְהָיָה
הָיָה מִלְּהוֹת חֲזוֹתֵן בְּגֵהֶם שִׁחֲוֹת הַיּוֹם הַזֶּה אֲדוֹר כְּחַרְבֵּעִים יוֹם בּוֹמֵן שְׁלֹחִים וְלֹא
בּוֹמֵן שְׁלֹמֹקוֹם שִׁימוֹ שְׁלֹמֹקוֹם אֲדוֹר שֶׁעַם כּוֹס אֲדוֹר לִפְנֵי שֶׁנֶּכְיוֹ אֲדוֹר שְׁעַם בְּעִינֶיךָ
שֶׁהַכֵּל בְּרִשְׁוֹת שְׁלֹמֹקוֹם וְהַכֵּל בְּרִבְרוֹ שֶׁהַנְּשֵׁמָה הָיָה דוּמָה לְשֵׁרֵשׁ וְהַגּוֹף הָיָה דוּמָה
לְעֵנָף לְכָךְ נֶאֱמַר נְשֵׁמֹת אֲדוֹר וְלֹא נְשֵׁמֹת בְּהֵמָה סֶמֶךְ אֵל תִּקְרָא סֶמֶךְ אֵל סוּמֶךְ
זֶה הַקֶּבֶר שֶׁהוּא סוּמֶךְ נּוֹפֵלִים שֶׁנֶּכְיוֹ סוּמֶךְ יוֹי לְבַלְהֵן סוּמֶךְ עֲלֵמִים וְשִׁחֲוֹת עֲמִיךָ עֲלֵמִים
וְעוֹלָם הַבָּא וְאִין נּוֹפֵלִים אֲדוֹר עֲלֵמִים שֶׁהֵן מִשְׁפִּילֵן אֲדוֹר מִפְּנֵי קוּמַתֵן לֵאמֹר סוּמֶךְ נּוֹפֵל
לֹא יִשָּׁר שְׁמֵרֵבֵן סִבִּיב לְהֵן זְכוּתֵן שְׁלֹחֹת חֲבֵרָה יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל וְהַקֶּבֶר
וְשִׁחֲוֹת עֲלֵמִים שְׁלֹחֹת חֲבֵרָה יִצְחָק בְּמִזְרַח סִבִּיב לְהֵן שֶׁנֶּכְיוֹ הַעִיר מִמִּזְרַח זְכוּתֵן שְׁלֵמִים
וְיִשְׂרָאֵל בְּמִזְרַח שְׁמֵרֵבֵן שֶׁנֶּכְיוֹ חֲמֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדוֹר וּפְנֵי חֲרִיב דוּמֹת יַעֲקֹב
הַחֲקוּקָה עַל בְּסִיבֵי חֲבֵרָה וּפְנֵי שׁוֹר אֲדִימִים יוֹסֵף שֶׁנֶּכְיוֹ בְּבֹר שֶׁדוֹ הַדְּרִל לֹא
מִפְּנֵי שֶׁעֲטֵהּ חֲבֵרָה לְיוֹסֵף זְכוּתֵן שְׁלֵמִים וְחֲרִיב בְּרִוּוֹם שֶׁהַטוֹרָה וְהַטוֹרָה וְהַטוֹרָה
לְהֵם עֲטֵהּ שֶׁנֶּכְיוֹ חֲבֵרָה יוֹסֵף זְכוּתֵן שְׁלֵמִים וְחֲרִיב בְּרִוּוֹם לְפִי שְׁלֵמִים וְחֲרִיב
שְׁלֵמִים עַל שֶׁנֶּכְיוֹ חֲבֵרָה יוֹסֵף לֹא כְּנֶכְיוֹ חֲבֵרָה שְׁלֵמִים עַל שֶׁנֶּכְיוֹ חֲבֵרָה יוֹסֵף
לֹא עֲטֵהּ לֹא בְּעִינֵי שֶׁנֶּכְיוֹ חֲבֵרָה יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף
יִוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף מִמִּזְרַח יוֹסֵף

תשעה

ישראל או ישראלים גמורים שהן מתקבלין פני העכטה בכלים שנ ישבו ישראלים את ספר
נקראו שני ישראלים נקראו ישראלים שנ חורה וי בכל לב בסוד ישראל ועדה הקב"ה נקרא טו
נקראו משהם הקב"ה נקרא טוב שנ טוב זילכל וידיקי נקראו טובים שנ אמרו עדיק כ
כי טוב נקראו לזהב פרי מעלליהם יחכלו בעו הזה ד"ה סמך זה ידועם שחר
לה כגור יצאת ובעות סמוך מוקפות להכנגד אמהות שנ הרים סביב לה ד"ה סמך זה
שכנה בתוכו וסמך ט סביב מלך וכהן גדול ולוים ישראל כנגד ארבע רוחותיו: ד"ה סמך זה
שנמא משה וישל במועד שמובין ט ארבע מחנות ישראל שנ דגל משה יהודה מזרח ו
מחנה ראובן תמנה דג מדין יפונה דג מ' אפרים ימה ד"ה סמך זה תורה סביב לה עדי
וכתובים מחדש הלכות ואגרות שמועות ותוספות שנ באר הפרוה שרים כרוה ואין בא
תו ה שנמשלה בבאר שנ בארמים חיים ואין באר מים לא תורה שנ הוי כל צמח לבו למ
ולגיה נמשלה דברי תורה במים מהמים מעמים במקום גבה והולכין במקום נמוך כך דבריה
אין מתקיימין לא שהם משפלים את עצמן הפרוה שרים אין שרים לא משה ושבעים
שהקדורשין את התורה כרוה נביאי העם אלו הסופרים כגון דוד ושלמה ודניאל ומרדכי
הסופר במחוקק שכל אומ' הלה למה מסעי נקרא מחוקק מפני שחקקו כל אמתותיו שבת
באצבע ידו במשענתם או נביאים שמחה מתים כגון חניה ואלישע שחי את המיתים ש
ושאת משענתו על פני הנער: ומאידבר מתנה זה מדבר סיני שננתה להם במתנה
שנ ויתנה ווי חלפי: ואומ' זכרו תורת משה עבדיו וג' ואומ' אשר נתן חי ביני וציון בני ישראל
עין יאל תקרא עין חלפי עין ואין עין לאחיה שחיה עין לכל עין והוא
לכל חור והיא חכמה לכל חכמה והיא בינה לכל גבנם והיא מדע לכל ידועים והיא כל חכמה
למחזיקים בה: ואומ' כי נר מצוה ותורה אור למי אהוב דברי תורה אינ אהוב שנ הבא
אל בית הויז ורגלו עלי אהבה והיא חזק בראש כל החכמים שנ צד לוי חן חם לראשך והוא
נותנת שתי מתנות בשתי ידיה שנ ארך ימים בימיה ובשש עשר וכבוד בה מלכים
למלוך שנ בי מלכים ימלוכו: וברבי תורה עתדין מותי ישרא להחיות שנ תורתו
משיבת נפש ובה כל יסודות קקן כל סופרי ישראל שנ לולי תוסף מעשועי צדקה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַבְּכֹרֹת שֶׁנֶּחֱדָשׁ לָאֵלֶּיךָ מִיְּמֵי מֹדֵינָה שֶׁלָּאָהֶם שֶׁנֶּחֱדָשׁ
 שֶׁתֵּלֵךְ בְּצוּר אֵשׁ לֹא תִכּוֹה. תְּבוּחַ תּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאוֹת אֵשׁ וְתִלְכֵי הַיָּם מִיְּמֵינָה שֶׁלָּאָהֶם
 מִלְּמַדָּה אֵשׁ. וְבֵה קִימִים עֲלֻכּוֹם וְתַתְּנֶם שֶׁנֶּחֱדָשׁ אֵשׁ חֵם לְיָמֵי הַיָּם וְלֵלֵךְ וְ
 גַבְהַ מִּתְחַדְּשִׁים שָׁמַיִם וְאֶרֶץ לְעוֹ הַבָּיָה וּבִצְלוֹת יִשְׁדָּל שֶׁמִּקְיָמִין אֶת הַיָּם שֶׁנֶּחֱדָשׁ
 חֲפִצָּה יִדְחֵתוּי. וְמָה הוּא תִהְלַט עֹמְדֵת לְעוֹר זֶה מֵתָן שֶׁכֵּן שֶׁלְעִדְיָקִים לְעוֹ הַבָּיָה.
 פִּי אֵל תִּקְרָא פִי אֵלֵי פִה וְחֵץ פִה אֵל מִשָּׁה שֶׁנֶּחֱדָשׁ כִּי כִבֵּד פִה וְכִלְשָׁה
 מִלְּמַד שֶׁבְחֹדְהָ שֶׁעָבָה אֵם מִשָּׁה לְפִנֵּי הַקָּבֵה רְבוּן הָעוֹ יוֹדֵעַ אֵשׁ בְּעַמִּי שֶׁחֹתָ הוּא אֵלֹהֵי
 אֵל הָעוֹם וְלֹא בְרִית עוֹלָם אֵלֵי לְכַבּוֹד וְלֹא עֲשִׂית בְּרִית אֵל לִיקָד וְלֹא בְרִית אֲדָם אֵל
 כִּי לְחֵלֶךְ לוֹ כִּבּוֹד שֶׁנֶּחֱדָשׁ כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכַבּוֹד בְּרִיתוֹ. וְכָל אֲיִבְרִים שֶׁבְרִית בְּאֲדָם לֹא
 בְּרִית אֵל לְכַבּוֹד שֶׁמֶךְ וְלִיקוּד וְלִהְשִׁתְּחוֹת לָךְ בְּכָל יוֹם. בְּרִית רֵאשִׁית לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְיִד לְתַפְלִין
 עֵינַיִם לְרִאשִׁית וְחֲנֻמִּים לְשִׁמּוֹעַ וְחוֹטִים לְחִדּוֹחַ וְלִחִים לְהִטְעִים מֵאֵל וְשֵׁנִים לְשִׁחִיקוֹת וְשֵׁשׁ
 לְבָלוֹעַ וְקִנְיָ לְגִשּׁוֹךְ וְלִמּוֹצִיָא וְלֵב לְהַבִּין וְכִבֵּד לְשִׁאֵב וְטַחֲלוֹ לְשִׁחִיקָה וְכִרְס לְרֵעָה וְמוֹדָה
 לְשִׁחִיקָה וְקִרְבָּן לְפִחוּיָהּ וְקִיבָה לְשִׁעָה וְקִיבָה לְטִוְחָה אֲחֵר קִטָּן לְהִשְׁתַּחֲוֹת מִיָּם וְלִהְדִיעָה
 גִּדְדִים לְרֵם וְעוֹר לְתוֹמָר וְיָדַיִם לְמַלְבָּה וְדִגְלִים לְהִלָּךְ וְלִשׁוֹן לְשִׁיחָה וְלִרְיָבוֹר וְאֵשׁ תֵּן
 לִי עֲבָדִי שִׁיחָה וְרִיבּוֹר לְרִיבּוֹר בְּהֵן כִּי כִבֵּד פִה וְכִבֵּד לְשׁוֹן אֲנִי הַשֵּׁיב הַקָּבֵה וְחֵם
 לְמִשְׁתָּה מִשָּׁה מִי שֶׁם פִּה לְאֲדָם הַרְאִשׁוֹן שֶׁנֶּחֱדָשׁ פִּה לְאֲדָם וְגַבְהַ הוּא שֶׁבְרִית
 בְּרִית בְּעוֹ וְלִקְדוֹת כָּל אֲחֵר וְחֵם בְּשִׁמּוֹ שֶׁנֶּחֱדָשׁ יִקְרָא לוֹ הַאֲדָם וְגַבְהַ
 לִי אֵל תִּקְרָא יֵי אֵל עֵדִיק זֶה עֵדִיק שֶׁלְהַקָּבֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִם בְּשׂר וְדָם בְּרֵעֵת
 וְבִינָה וְחֲכָמָה וְפִתְחוֹן פִּה וְמַעֲנֵה לְשׁוֹן נֹתֵן לְבַע אֲדָם שֶׁכָּל הָעוֹ כּוֹלֵן מִתְקַיֵּימִין בְּהֵן
 וְכָל הַבְּרִיּוֹת כּוֹלֵן מִקְיָמִין בְּפִתְחוֹן פִּה וְמַעֲנֵה לְשׁוֹן חֵץ כָּל הָעוֹ צוֹלֵם מִתְקַיֵּימִים אֵשׁ
 שֶׁעָבָה אֲחֵת שֶׁחֵם לְפִנֵּי הַקָּבֵה וְאֵשׁ עַל שִׁפְטֵיךָ נִשְׁדַּעְעָנוּ כָּל בְּרִיּוֹת שֶׁבָּנוּ וְאִמְרוּ מִי
 מִשָּׁה שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם פִּי וְשִׁבְעִים וְחֲמִשָּׁה מִקְפָּמוֹת וְהוּא מְבַאֵר כָּל הַחֲטָאוֹת וְכָל
 דִּיבּוֹר וְרִיבּוֹר וְלִי פִתְחוֹן בְּתוֹרָה בְּשִׁבְעִים לְשׁוֹן הוּא אֵם לְפִנֵּי הַקָּבֵה וְאֵשׁ עַל שִׁפְ
 נִשְׁדַּעְעָנוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבָּנוּ וְחֵם מִשָּׁה רַב כָּךְ חֵם וְהוּא מְבַאֵר עַל אֲחֵת בְּמָה וְכִי

וְעֵצָה

והיה נבדק
בשם פרעה ומהרץ אחיק יהיה נביאך ותוא עומד לפני ודבר אליו
אחיק ודבר אל פרעה באותה שעה נפתחו למשה ולעני דבאר ופנחה שמה
עם משה פתחון פה ומענה לשון יציר מכל בתי העולם שנ' שפנים שפנים

קף זה משה אביו כל החכמה אב לחכמים וראש לנביאים ונביאים
לחכמים שהקירף לפני פרעה הרשע כל דברי חכמה וכל דברי
לדברי דעה וכל דברי השכל בשבעים לשון והיו ע' סופרים יודעי שבעים לשון
לכתב וכתב עומדים לפני פרעה הרשע כיון שראו את משה ומהרץ שהן דומין
לחכמי חסרת ורום קומתן כדורי לבונן ולגלי עננים דומין כגלגל כוכב הנגה
קמות שלהם דומין כחשבלות תמרה וזיו פנהם בזיו החמה ומטה האלהים בידו
חקוק ענהן שם המטרש ודברי פיהם יוציא שלהבת מיד נפלה עליהם פחד
מפני ודבר ערה ורתית והשליכו הקולמסקן מידם וחת חגרתן מעל שכמם
לפניהם לפני משה ומהרץ ומשתווים להן שנ' כמח מצרים בצורתם כ
על פניהם יסף בבית נפל פחדם עליהם אחר כך אמ' פרעה להן מי שגורכם
על אמרו לו אלהי העברים שלחו אליך השיב פרעה ואמר להם מה שמו של אלהיכם
שבו כח גבורה וישבו גדולה ומלכות וישל מדינות ואוצרות הרבה וכמה עירות
וחמ מלך וכמה מלחמות עשה וכמה מדינות כבש ופנה עמדות לפי כמה חילנות
רוב ופרשים ועלמים ישגמו צעקות למלחמה אמרו לו כוחו וגבורתו מלח כל
עולם קולו חויב להבית אש ודבריו מפרק הרים ומשבר סלעים שמים כסאו וארץ
דום דגלו קטנת אש חסון שלהבת רומחו לפי פגמו עננים ורבו ברוק ולח ברזל
יש הרים וגבעות בורח חמות ועממות עושה שלם בין אש ומים בורח שמים בורח
עלום בדברו רקע הארץ בשיחתו יציר בראשית בחכמתו יצר את העובר במע
חמו טכחה שמים בעצלות ועבים טל ומטר במאמרו זן ומפרנס לכל העולם י
כולו סודות רמים ופני ביצ כעם בכל אים ויום: ^{פרעה} השיב פרעה ואמר להן

יהי

אין אנו צריכין לך כלל... בריחוק את עצמי שז' ואנו עשיתנו זמנא
ואורי מלמד ספר דהו להן אתם. אומדן לי הוא מורד ספר דהו ואנו עשיתנו
נהר אפסאעלם על ענפם. נהר שזינח מתחת עין החיים ומימיו ברבות ועל
מימיו מושבות ויצאות מפרי גן עדן של פרי יופי משאו שני חתונות וכל הא
ממנו סופסוף על יחוד ואחד שלש מחות טעמים השיב פרעה ואמ' לכהן
ולאהרן המתט לי ער שאביט בתבנים שכל אגרת מלכי בראשית ורזח תב
שמימי עולם בתוכם וחתך חותם לסופרים לקרות את כולן בשבעים לשון
אמציה בהם אגרת אחת בשם אלהיכם שמעולם לא שלח לי אגרת בשלום ולא
ספר בצדקה מה עשה שיגד ופתח דלתו גגוי הספרים שמימי בראשית ופ
לפני משה ואהרן וקרא ע ספרים יודיע ע לשון כל אחד ואחד ונתן א
אגרת ליד אחד ואחד לקרות אותן בפני משה ואהרן בשעה אחת כיון שראה
בתוך בהן שמו שלהקב"ה אמר להן לא ידעתי את אלהיכם לח הוא ולא שמו
כחו ולא גבורתו של אלהיכם הדייח מעמידך בשביל חלו ואודיעך ופ
ולמען ספר שמי בבל העו שז' ולמען ספר שמי בבל היחזיק מה עשה
וקרא את כל חכמי ארץ ונבוכ תבל שמימי קדם שלהן ואמ' להן חכמי ארץ דהו
תבל כלום שמעתם שמוע של אלהייהם הללו אמרו כך שמענו מעולם עין חכמי
הוא בן מלכי צדושית הוא באותה שעה אמ' להן הקב"ה פגשמי מדת שופר
שבעולם אתם קראתם את עצמכם חכמים ולי קראתם בן חכמים שז' אר
חולים שדי יצען חכמי יעני פרעה אד' ראש זה הקב"ה שהוא ראש
לכל העו כולו והוא סוף לכל העו כולו והוא קורא היורות מראש שז' מי פעל ועשו
קורא היורות מראש אד' דא ראש זה ראשו של הקב"ה שהוא דומה לבתם פד' ט
קצתו תלתים וכערב שחרות שז' ראשו כתם פד' קצתו תלתים אד' דא
אין ראש לא דברו של הקב"ה שנקרא נראש שבו ביה הקב"ה שז' מדרך עמ'
פמליא שבהן מעין פד' שז' ראש וסוף אמת' ומען שבו שז' מדרך עמ'

וי שובר ארזים' אלו רשעים גמורים שהם דומים בעו הזה שיה' עבדן וכו' וכו' וכו'
ואנכי השפחתי את האמרי וג' פרו זה הגוף ושדשו זה שפנה וכו' שבה מש
משך יורדין עמו סך השמים מיכאל וגברי' שר הצבא ושדי הקדושים והידיים ועושיין
מלחמה עם רשעים גמורים שבעו מן שלוש שעות ועד השבע שעות והודגין אותן תשעה
עשר אלפים רבבות מדשעים גמורים שבחומות העו ש' יתמו חטאים מן הארץ יחס
שבחו שלהקב' מרובה בעולם בזמן שיכלו רשעים מן העו ש' ובאבר רשעים רנה:
לבו הבח יורד הקב' מן השמים ועושה הוהדין בעינמו בכל הדשבים ומאבר אותן
את שיניהם במטה שלחלם: ד"א שין שלשה קדושת כנגד קדושות קקק יו עב
תיו אל תקרא תיו לח תחזה זה תחזנו שלבשר ודם שקוח מוט
בכל יום בעו הזה לא שנפסם דחבה עליהן עד שמוציאין ש' דלטה נפשי מתוגה וג'
שמציין נפטר והלך מן העולם ריקם ש' ישנה אז יעחלי: שהוא ישן שינת מתוקה וד'
העו הבח ואינו שבע מן העו הזה כלום לא מעט לפי שעה כרי חיו כימי בשר וד'
ערום ממעי אמו בלא לבוש בלא כסות בלא מנעל בלא סנדל בלא חגורות בלא מעיל בלא
בלא בינה בלא עטה בלא מחשבה בלא פתחון פה ומענה לשון בלא ריבוד אמלל בלא תורה
חכמה בלא כח וגבורות בלא הליכות רגלים בלא עשיית מלחמה בלא מיטה וערקה עמ' חסדי
אשה ובעם בלא שדות בלא כרמים בלא עבדים ושפחות בלא כסף זהב בלא עושר בלא
בלא כלום וכיון שיצא ממעי אמו בכל יום ויום מצפה נפשו ומתחזה למענה לשון ומי
להליכות רגל מתחזה לתלמוד מתחזה לעשות מלחמה מתחזה אשה מתחזה בעם ומת
שדות ומתחזה כרמים מתחזה עבדים ושפחות ומתחזה כסף זהב ומתחזה לשלמן וכו'
את כולן לא שבע ונפטר מן העו ריקם ש' ערום יצאת מבטן אמי וג' ויקדבו ימי דוד
לא כתוב ימי המלך דוד לא כתוב ימי דוד לא גדול וקמץ ומלך והדיוס הכל יחת הוא
עושר וכבוד בשעת המיתה הוא שאמר חבבו סוף אדם לפנות וסוף בהמה לשחוקה ורג'
למיתה עומדין אדם ובהמה למיתה עומדים: אשרי אדם שעמלו טוב ונפטר מן הח
בשם טוב ש' טוב ש' משמן טוב ויום המות מיום הולד' אשרי מעשהו טוב וכל אשר
בעו הזה וטוב לך לאי העו הבח:

ועוד וד"ש עקיבה ד"ש אחר

דרש יצאים ואתם ימותם בארבעה פנים שבהם שתתם תורה לטובו ופעמים דרש
 מראשו לקופו ופעמים דרש מסופו כנגד ראשו ופעמים דרש באמצעו לקופו ופעמים
 דרש מאמצעו לראשו ולסופו חלה שדרש מראשו לקופו **אבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבב**
 עפ"כ עין קד שיה ושדרש מסופו לראשו תש רק עין עב נמ לך יסח"ז או יסח"ח וכו' וקודם
 מסופו לראשו תה עב רג קד זה פו ע"ז פ"ח נ"א מי לך ושדרש מאמצעו לראשו
 ל"ח ס"ב נ"ג קד עה פ"א ע"ז קח ר"ט ש"יתך **אבגגג** כ"יש ח"ב זה ק"ב"ה שהוא ח"ב לכל
 העולם עד שלא נברא העולם היה מהלך על כנפי רוח ועל סביבי חש וארבע מיני מראות
 כגבב מתלקחת מלפניו כנגד ארבע רוחות העו ואלו הן חש זהוה פנה כנגד מזרח וחש

הדורה טגה כנגד מערב וחש מזרחה פנה כנגד צפון חש לבנה פנה כנגד דרום:
 עלו במחשבה לפעו לברא כנגדה תורה שהיא מאירה לכל חכמים לעתיד לבוא וחש
 צפון עתיד לברא כנגדה גן עדן לחלוק טכנתו לעריקים לעת לבוא: וחש שאערב
 עלו במחשבה לברא כנגדה בית המקדש לשכן בטובו לעת לבוא: וחש שבמזרח
 עלו במחשבה לעיל לברא כנגדה חמה ולבנה וכוכבים ומחולות שהן מאירים לכל העו
 לעת לבוא: תורה עצמה עלתה במחשבה לפעו ואחר כך הכל שנ י"ו קנ"ג דאמרת

קודם מהפעלו מזה: ואין ודכו לא תורה שנ כי ידעתו למען אשר יעוה את בניו **אב**
 ויאין דרך יור"ח תורה שנ דרך מעותך ארוץ כי תרחיב לבי: ועור אונג דרכך **י"ו**
ג' א הק"ב שיה של תורה תחלה ואחר כך התחיל לבראית שרי אר"ח למים שרי
 זחיל"ם שרי ישרא ואמונת ושרי כל הבריות כולן ואחר כך הפקידן העמידן לצד אחר
 כך התחיל לבראות שנ ע"פ לשמים ותשיה: תשיה זו תורה שהיא מעצמת כוחו של אדם
 שהתחיל הק"ב לבראות חיות העולם הייתה התורה עמונית ומשחקת לפעו ומעצמת לפעו
 בוראה שהוא טטה **ב"בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבב** ארץ שנ ואהיה ח"ע חמוך על ואהיה ומה שירה

תורה אונג י"ו חלה חתה חמומך: **סל"ח פ"דקא קדמאה**
 כל שמוציא מצות חשו מש שיה ימי בראשית שעד לח נברא העולם היה העולם מים

ט"ו

כִּלְוֹ בָּנִים אֲלֵי בְנֵי עֲהָרָה בְּעֵדְשׁוֹן סוּפָה בְּטוֹךְ סוּפָה סֵפֶת בְּטוֹךְ עֵשׂוֹן וְשֵׁשׁ
רֵאשִׁיטָה וְקוֹל רִבְרוּ עֲלֵהָ לֵה שְׁמִיטָה שֶׁן קוֹל יִי עַל הַמֵּיטָה וְשֵׁשׁ מֵעַן חֲחֹת סֵפֶת
בְּכָל שְׁעָרֵי וְשֵׁשׁ וְאֵלֶּה רֹחַ מֵרַחֲפֵת רֹחַ סַעְרָה רֹחַ עֵשׂוֹ רֹחַ עֵשׂוֹ רֹחַ רֵעֵשׁ מֵרַחֲפֵת עַל וְרֹחַ
מֵרַחֲפֵת סֵפֶת רֹחַ סַעְרָה עֵשׂוֹ רִבְרוּ עֵשׂוֹ שֶׁן עֲזָה כָּל הַלֵּלָה רֵעֵשׁ שֶׁן הַרֹחַ
בְּרֵעֵשׁ יִי יִהְיֶה הַשְּׂכֵנָה מִשְׁבַּחַת מֵטוֹךְ קוֹלָם וְאִמְרֵיךָ מֵימֵי בְּרֵאשִׁית וְחֹמֶל מִקְּוֹלוֹת
רִבִּים אֲדִירִים אֲדִירִים מֵשֵׁם אֲדִיר בְּמֵי יוֹי אֵל בִּתְהֵלָה יַעֲרֵי עֲדַת הָעוֹלָם וְאִחְרֵיךָ רִבְרוּ
חֲתוּכֹלָם שֶׁן כִּי הוּא אֲמַר וִיהִי אֵל וְחֹמֶל בְּאֲחֵר וְלִישׁוֹבָא אֵל הוּא זָח
שֶׁהוּא זֶה מֵהֵמוֹ וְעֹמֵד בְּכֹחַ וּבְגִבּוֹרֵתוֹ כְּגִבּוֹר עֲבָד בְּגִבּוֹרֵתוֹ לְבִרְאֵת בְּרֵימָה חֲתוּכֵי עֵשׂוֹ
גַּעַר בְּמֵיטָה וּבְחַח מִפְּשֵׁי וְעֹמֵד כְּחֵישׁ הַבִּנְיָן בֵּית קִרְיָהם וְהַעֲמִידֵךְ חֲלוֹ כְּגִבְיָתוֹ וְחֹמֶמֶס
חֵהֵה אֲמַר חֵהֵה כִּי עֲלָה יִחְרִיבוּ חֲתוּהֵעֹלָם שֶׁכָּל הַמְּזַכֵּר שֶׁם חֵהֵה אֲמַר חֵהֵה בְּחַח
מֵיִד מֵאֲרִיב חֲתוּהֵעֹלָם אֲחֵר כִּךְ קִרְיָהם וְתִלְחֵם וְהַעֲמִידֵם בְּעוֹלָם וְכֹלָם עֲמִידוֹ בְּחַח
עַל סוּף הָעוֹלָם שְׁמֵיטָה וְאֲרִץ שֶׁן מִזְמֹר לְחֹסֶף חֲלֵהֵיט יוֹי דְּבֵר וְיִקְרָא אֲרִץ אֵל וּמֵעַן
שְׁעֵמֵדוֹ בְּדִבְרוֹ שֶׁן אֵף יְדֵי יִסְדֵה אֲרִץ וּמֵעַן טַפְחָה שְׁמֵיטָה וְקִשְׁר עֲלֵמוֹ בְּבֵשׁ אֵל
וְיִשָּׁב וְעֲתֵלָה כְּבוֹדוֹ בְּמֵרוֹמוֹ שֶׁלְעוֹלָם צַפָּה מֵעֵשִׂין וְדֵהֵה וְיִשָּׁב שְׁעֵשׂוֹ מֵעֵשִׂין
שֶׁן וִירָח חֲלֵהֵיט חֲתוּכֵי אֲמַר עֵשׂוֹ וְהֵ טוֹבֵי וְאִין טוֹב לְהַקְדֵם שֶׁן טוֹב יִי
בִּחְוֹתָה שְׁעָה הַבֵּיט הַקְדֵם וְרֵהֵה יִחֹת כְּסֵהוֹ וְחֲתוּ כְּבוֹדוֹ וְחֵת שְׁכֵטָה וְחֵת מֵעֵשִׂין
יִקְרוּ וְחֵת הַחֲוֹת וְהַחֹפְעֵם וְחֵת הַשְּׂרָפִים וְכֹלָם בְּרֵהֵם לְשַׁבְחוּ טַחֲפֵיט בְּעֵשִׂין
וְאִמַר יִפָּה עֵשִׂיטָה שְׁתַּקְנֵטָה מִקֹּם לְכְבוֹדוֹ אֲחֵר כִּךְ בָּאוּ חֵיטָה וְחֹפְעֵם וְכֵרֵעֵם
וְגִלְגֵיטָה שְׂרָפִים אֲרִדִים מֵתַחַת כְּסֵה הַכְּבוֹד וְסוֹבְבִין בְּאֲרֵב כְּסֵה הַקְדֵם וְהֵי מֵעֵשִׂין
חֵוֹתוֹ וּמִחֲבִקִין חֵוֹתוֹ וּמֵעֵשִׂין חֵוֹתוֹ וּמֵרֹחַ חֵוֹתוֹ שְׁמֵן בְּרַחֲבֵי שִׁחֹת וְהֵי חֵוֹתוֹ וְזִמְרֵי חֵוֹתוֹ
וְתוֹשְׁבֵיחֹת וְאִמְרֵיךָ יִהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם יִשְׁמֵי יוֹי בְּגֵיטָה וְחֵוֹתוֹ טוֹב לֵה תֵרָה שֶׁן טַחֲפֵיט
בִּחְוֹתָה שְׁעָה בִּחְוֹת תֵרָה מֵאֲחֵרֵי חוֹפְעָה וְהֵי מִקְּוֹלוֹת בְּכָל מֵיטָה תְּבִישִׁיטָה
וְעֹמֵדוֹת וּמִקְּוֹלוֹת לְפָנֵי הַקְדֵם וּפְתוּחָה חֵוֹת צִיָּה בְּחֵפְצָה וְחֵת לְשׁוֹבָה בְּשֵׁטָה
שְׁמוֹ בְּכָל מֵיטָה שְׁבַח בִּחְוֹתָה שְׁעָה אֵל לֵה הַקְדֵם בְּחֵת אֲדֵעַ חֵוֹתוֹ הַשְּׂכֵנָה

מֵיטָה
וְחֵוֹתוֹ
וְחֵוֹתוֹ

קִרְיָהם

הקדמה... רגיע ורקיע ואומר להם הרי שוב יתנו עי שמשנת קול
טורה... הרחב את מראיך פותחת ונראה את פיה ודיו פניה
אמר שגן זרעו אלהים את האור-זו טורה וביניה טורה טכסה אקבל חודשי עבדך ק"י
בעת שאמר לה הקדם השמיעני את קולך נשאה את קולה בשירה ובמורה עד שנתרעש
להעולם טולו באותה שעה כל סודי בראשית כולך שאלו אלך את אלך זההית זה מהקול
פגזי... ששמענו בחותה שעה יצתה בת קול ויאמרה להן טורה היא משכחות את ^{הקדמה}
ברא את העולם משביק סודי בראשית ואומדן טורת יויתג משי נפ: ויא וחיך טוב לא
טא שגן ותרם אתו כט טוב הוא בחותה שעה גילה לה הקדם לטורה את כסה הכבוד
וזכיה את כל השמעות שלעדיקים נשמת הברוהם יצויע שעושין את התורה ומקיימין את
טורה ואת המצות קודם שנתנה מהר סיב והוציא נשמתן שלעדל שהן מקבלין את הטורה
בשבעים ^{בשבעים}
בחד נב ואמר כך הוציא נשמתו שלמשה מתחת כסאו שהוא עומד לבאר את הטורה
עמד
אן וברחה את התורה נשמת משה ואמר בתו שישי ושמהו בזה משה עבדי עזה הוא
השעה
את חטק ובעלך דאק מקבלך ולפרט דבדך לששים ריבו שלעדל בחותה שעה
שתמלה
איהו אמרה רבון שלעו עי חומתי יגב זמן שמחת אמ לה הקדם מיום שבראתך עד
לך דוד שגן זכר לעו רבו דבר יללה דוד ו
סלך פראק ג
הי כל שהוא טוען בחיות שגן זרעות עלם מלמד שהשמים ושמי השמים וכל אשר
בהן
ואין חיות חיוני שלימין והארץ והנהמות וכל אשר בהן תלחן ימות זרועו שלשמאל
אין תלחן ימות שתי זרעות כקמיע שהיא תלוי תחת שתי ארבעתו שלחדק ואין
הקדם לה שעה ולא חומה שגן לה יעוס ולא יישקו ואין חומה בעו משבעים
חומות
אין יעד ואמרה רוח הקדש אין חנידית לא ישראל יתר מכל חומה ולשון שגן רק
חיון
זכרם ידעתי מכל משפחות החימה וד שעושין את הטורה ומקיימין את המצות
מגולם טול קיים לא בזכות שחין פוסקין שעה אחת וטורה מפייהם שאין בדיית לא
אח חסדתי חגיית יעקב וד ואין הקדם חפץ בעו לא בישראל והקדם נחל להם שלש
חיות וטורה עולמות זמן להחיל והבי יש וד ואמ משנה אלה קודם ומ'עו:

כמה דיועות משבחחות בשעה שעשה חויות ומשפנים במצותם וכו'
אתה יבנה וישנה שהשתק את הים ועבד גחולם וידו המצרים לתהום שנ' ש'
מחור יבנה וישנה שהשתק את הים ועבד גחולם וידו המצרים לתהום שנ' ש'
תמך וג' וישנה שנתנה תורה לשד במדבר שנ' ויאמר יי מסיני בא וג' ובשעה ש'
לבנות בית המקדש שנ' וביחמו ותבועמו בהרעו וג' סלק פירקא רבי עאבה
מ' סע מלך עמנו שכנתו לום עזו שבחלה היתה שכינתו לארץ שתך גן עדן ע'
באו לעולם בע דוד המלך ועבדו על שבע מצות שנ' וידע את האדם וג' כיון שבח
דוד המלך לעולם ועבדו על שבע מצות ומרדו בהקדש ממי באו מלחמי השרת וי'
לפע הקדש ויזי לפענו רבוט שלעולם מה לך היצל בע אדם חננו בתחלה אמר
אל תבוי את האדם ולא שמענו ממנו שנ' מה אנוש כי תזכרו וג' מה עשו מל'
השרת באותה שעה נטלו כל אחי ואחוי שופרות וחיצות ותקעו בצופו וידעו
ורגו את הקדש בשחרות ותושבחות שנ' אל ערף בסוד קיושים רבה וג' והעלה את
בתרועה ובקול שופר למרום שנ' עלה אלהים בתרועה ויבקול שופר: כיון שראה סה'
וכל סודי בראשית כלם ששתלקה ששנה למרום לבצולם חבל ועטפו חבל חבל
יעתה בתקול ואמרה להן השמים שמים ליווג באותה שעה היו השמים ושמי השם
שמוחים והיו לטבשים לבוש שמחה וששון ועטפים פאר ועושין שמחה רבה לפני השם
וחמה ולבנה וכל כוכבים ומזלות היו באים ומרקדים לפני כסא הכבוד ולפני הגבורה וי'
כבוד שכינתו לפני הקדש בקול רעו ושירה ושבח ותפילה שנ' השמים מספרים כבוד אל וי'
בעון אדם הראשון שחטא ועבר על מצוה קלה שינוה אותו הקדש נחלקה שכנתו מגן
וישמעו את קול אלהים וג' ועוד הוא חבק הראשון חטא וג' בעון דודו שלחטש ששנה
תחלה נחלקה שכנה מערין לעבים שנ' השם עבד רכבו וג' ובעון דוד המלך שחלקה
לשמים שנ' אין כחל ושחון וג' בעון דוד הפלגה נחלקה שכנה לשמים שנ' ובגאות
בעון אנשי סודים נחלקה שכנה שנ' רבמות העממה ^{משמים} חתם מדבול קיטך ותפירתך
בעון דוד המלך שעשו את העל נחלקה שכנה למען שנ' משנה אלהי קדים וג' בעון

הוא הולך בדרך צדקה ואמת ויחיה ויתעשר ויהיה שמו רב

והוא יבין כי כל מעשיו רעים שיש להם תועלת שגורה

כלל פירוקה ה' פ"ך ק"ך על שום שפני צוה וסודו משהו שיש יתנו
את שמי י"ט היא צוה ונבראו ו' והן מתחדשים בבלים שני חדשים לבקרים ו' וטעם

ג"כ הקב"ה את משהו ודבר את דברו וטעם את היכלו חש וטעמונה שורות שורות
אלה הברור והקב"ה יצדם באצבע קטנה צורת פניהם כל מלוקק ומלוקק וכל שד ושד

כך רוח ונשמה נפח בהן והעמיק על רגליהם והפקיח את עיניהם וכיון שהן רואין את
הברור נפלה אימת שבעה עליהן והן נופלים על פניהם ואומרים אין כמוך באלהים חייו

ק"ך שהיא קודם את כולן ועומדים לפניו כל אחד ואחד קורא את שמותם לפי מ
מעשיהן והפקיחן כל אחד ואחד על עבודתן זה ממונה על עבודת השיר וזה ממנה

על עבודת השיר לקרות מלוקק השבח וזה ממעל עבודת הכסא לקרות מלוקק שמש
הכסא וזה ממעל עבודת הרוח לק"ך מהרוח וזה מ' עב' האש לק"ך מל' האש וזה ז' עב'

ומהמור לק"ך מל' הרעם וזה מ' ע' הטל לק"ך מהטל וזה מ' ע' הזעם לק"ך מהזעם ואחר כך
הטל אימתו עליהם שלא יעברו על דת שיש ויעמידם לעד לעולם ו' ד"ה פ"ך ק"ך

שהוא וקודם וטרף שמים וארץ זה על גבי זה מתחת שבע זרעו והשחית את כל העו
שלו ברע אחד שני כ' רגע באטו חיים ו' ולא נשתער מהן לחכה הברור בלוצי והקב"ה

מסב עליו בברור לבדו אמלו חיות שבמרכבה ואופנים וטרפים וברובים וגלגלים
וארחלים יספו עמקן שני ראו עתה כי איך איך הוא ומפע מה לא העם הקב"ה את חיות

שבמרכבה ואת האופנים והטרפים וברובים וגלגלים וטרפים וארחלים שהן עומדין
לשמור כרי שלא ימצוון פתוק פה אטלו יחד מכל העומדים לפניו האשמישים כלומר

אני בראתי עם הקב"ה מהות העולם שיש וגם ע"י זקנה ושיבה איך הוא ו' איך
עשיתי את העולם איך השקדויות איך הסבול להחריב את העולם איך אמלכו מל

העולם איך היום שהוא איך שנים שיש מלך שנים בענין ו' מן הבקר ועד
הערב יושב הקב"ה על כסא הברור וכל רבד ורבד חושב עליהם במחשבת לבו

אין זה
הוא

על

על גביהם ושמנה מערים ועל כל רגל ורגל
שבבית דניאל מן אל תרבו תרבו גב גב וי
מסדבית בקר יתהוה מכח הכבוד ורוב על סביבו הש וסוד סודי עלמות חיים
בזעבות יחן ^{לפונם} ער שגמרו ממה ועשדים אלפים עלמות ממה ועשרי
אלפים רקינים ממה ועשדים חלפים חרמה שגמה גילן מעשיך יי וחזק מעולם ל
שמעו ולא החזינו אי יעשה לכל עדיך ועדיך שלש מאות ועשרה עלמות שג לחמה
אוהביש ואח וג לבקר קדחן והעמידן בעולם והן ביחן ועומדין לפני שג כ
השמים החדישים וג סליק פרק שער ^{שג על שום שגח מעשיך}
עתיך לשית פני שמם חרשים בפני חמה פני חרץ חדישה פרי עץ חדישה בפני כוכ
פרי פירות חרמה בפני מסוללות ומתוקים ריחם כריח גן עדן וכלם מאומען לפי
לעתי לבוח שגמה רב טובך אשר צפנ ליד וג ד"ה שג על שום שהוא עתיך ^{לש}
לעו הבח כל חטה וחטה וכל שעורה ושעורה שמהה מהן כל אחת ואחת כב עפרוכם
כשני פוענך שלחמור וסימנהון חטה ד"ה שג על שום שהוא עתיך לשית ^{לש}
כליחנה ותחנה שמהה חרבע מאות וחמשים וששה למדין בלפניך אלניסורין וסימן תחנה
ד"ה שג על שום שהוא עתיך לשות לעת לבי על רמק ורמק ד"ה למדין בלחור
שלטבריה וסימנהון רמון ד"ה שג על שום שהוא עתיך לשות לעת הבח כל זית וזית
שמהה חרבע מאות ושבעה עשר לפניך שלשין חיצון מכל אחור ואחור וסימן ד"ה
ד"ה שג על שום שהוא עתיך לשות בעולם כל תמר ותמר שישיבו שש מאות וארבע
צננות שלשטר יוצאת מכל אחת וחן ומיני תמר ד"ה שג על שום שהוא
עתיך לעו הבח כל תפוח ותפוח יוצא מכל אחת וחן ותמר יצאן שלין ^{מיני תפוח}
ד"ה שג על שום שהוא עתיך לעו הבח כל חלק וחלק שגחן חיצון פירות שלש סגמנים
בלים ויום וכל חילנות שחין מוציאין פירות לעולם ^{השגחן חיצון} שג חילנות וצמח
בעתם וג ד"ה על שום שהוא עתיך לשות לעו הבח חירות שלין והאות של
ופירות שליש ועורות שלמותקים וגו שלחמורסמון פוהר וכל הגדים כח

הענין

סניק פרקא ז

תש ריק

ש עבד מעשין שהוא ממית את השטן ואת כל הרשעים בכל הבריות ומעמידן
 תחיל לעו הגדול ריק שיהא מריק הרב כצדק בעל סל יום שנות ברוק הרצון
 יום דין הגדול שהוא רוצץ כצדק בעו בארבעים יום אשת נקם למרי זה
 ולמשחי אולם זה דובחל וסמאל בתחלה מבוא הקרב את דובחל וסמאל
 ומעמיד בדין בפני כל באי העו ואח להם שוטים שבעולם מפני מה הסטנים
 כל ימיהם וענותם עד שעמדתי והחברתי את ביה ושדתי את היכלי שני
 והגלתי את בני לבן חומות העו וישבתי כל חותך השנים במרום כחבל שהוא
 בומי חבלו והייתי ביצער גדול ועתה באו ותנו לי את הדין ועתה דובחל להשיב
 לפני הגבורה ואומ' לפני רב שלעו חנני מה עשית והלא בשעה שהגליתם אותם
 בבל החזרת אותם לפני כל ערי מלכות שבמרום ולא אחד סגם קבל אותם
 ביום ימות לא חנני בלבד ובשעה שחטאו קבלתי מהן את השחר והעליתם מק'^{הדין}
 אל עירם הייתה להם עוזר וסמכתי אותם בבנותם את בית המקדש :
 סמאל למחשבותה לפני הקרב רב שלעו חנני מה עשית והלא עשית להן
 חן וחסד במוסר ובמדות לא תקנתי להן גשרים ומרחיטות וכסף וזהב
 וכל מה שישא וליתן בהם בעולם כולו באותה שעה היה מיכאל עומד
 מפני דברי עזר שקרא הקרב ואמר למיכאל מיכאל מפני מה אתה
 מיכאל ואח רב שלעו מפני דברי שלרשע זה חנני ברחתי אמ לוקרב
 לאורך חזרי לתרוין השיב הקרב ואח לסמאל חנני עשית ליפרע ממך
 ואתה שניתי עמוגים עמוג וחדר מיכאל ועמד עמו בדין ואח הקרב
 ביום שבעו כל מה שעשית לח עשית לא ליצורק עיצורק גשרים שתקנתי
 קנתי למיכאל חן מכה בבל יום ויום : כרחיטות שעשית לח עשית לח
 ואתה עשית הקרב שיערו בתשובתו ואומ' לפני סמאל שוטה שבעו כסף

לפי

עמדות

וְלִי הַדָּהָר וְהַיָּמִיט מִדֶּגֶר עָלָיו הַקָּדֹם גְּזֵרֵי דָוִד שִׁיטוּלָּו לְטוֹךְ גֵּהֶנֶם וּמֵהָ
מֵלֶכֶת שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח שֶׁהַקָּדֹם מֵרְשִׁיעוֹ בְּדִין עֹמֵד מֵיִטְטוֹרֵן שֶׁהַפֶּסֶח
חֹתֵם עַל מַעְסוֹ לְפָנָיו לְטוֹךְ גֵּהֶנֶם וְחֹתֵם שְׁלֵהֶנֶם דְּרַחֵן עֹלָם שֶׁנֶּהוּ רֵבֵן
בְּשֵׁר וְחֵן דְּרַחֵן לֹא גֵהֶנֶם בַּחֹתֵם שַׁעַת תַּפְסֵן הַקָּדֹם לְסִמְלָל וְלִדְבִיחָל
לְגַבְרִיחָל וְלִמְיָחַל וְהֵמָּה לָבֹא חֹתֵן לְטוֹךְ גֵּהֶנֶם מֵהָ עֵשׂוֹ גְּבִרִיל וְ
בַחֹתֵם שַׁעַת נִבְנִים בְּעֵלְשָׁלִיחֹת שְׁלֵחַשׁ וּמִלִּכְבִּין חֹתֵן מִסּוֹף הָעוֹ וְשִׁי סוֹפֵס
אֲנִי הָעוֹ חֹתֵן חֹתֵן וְעֵשֶׂיךְ שֶׁנִּירְחוֹ גוֹיִם וַיִּבְשׂוּ וְאַחֲרֵי מוֹלִיכִין חֹתֵן וּמִטְטוֹ
לְטוֹךְ גֵּהֶנֶם שֶׁנֶּהוּ עֵשֶׂיךְ בְּחֹתֵךְ יִדְמוּ וְעוֹד אֲנִי שְׁבַעִים בְּלַחֵם שִׁכְחִי וְחֵן
גֵּהֶנֶם שֶׁנֶּהוּ יִדְבִיחֵם חֵן בַּחֹתֵם שַׁעַת עֹמֵד נִסְדָּגְרָל שֶׁדִּגֵּהֶנֶם אֲנִי הַעֲפִיחָל
שְׁלֵחָל וְחֹתֵן לְפָנֵי הַקָּדֹם רֵבֵן הָעוֹ חֵן חֹתֵן יִשְׁלַח לְקַבֵּל חֹתֵם בְּלֵחֵן הַדִּי
חֹתֵם לְמֵהָ חֹתֵן לְפָנֵי רֵבֵן הָעוֹ מִלִּחֵת הַחֵשׁ מִסְדֵּת לְטוֹ וְחֵשׁ שְׁלַחַן עֵשֶׂיךְ
מִלִּחֵת עֵשֶׂיךְ שֶׁנֶּהוּ חֹתֵן לְפָנֵי הַקָּדֹם אֲנִי תִירְחוֹ מֵהֶם אֲנִי עֵשֶׂיךְ עֵשֶׂיךְ
מִלִּחֵת הַחֵשׁ מִלִּחֵת מִיִּד זֹרֵק עֲלֵיהֶם הַקָּדֹם שְׁלֵשָׁה חֲצִים שֶׁנֶּהוּ חֵן
שְׁלֵשָׁה עִם גְּחֵרֵךְ חֵן גְּבוֹרֵת לֹא הַקָּדֹם שֶׁנֶּהוּ גְבוֹר מִלִּחֵת וְחֵן גְּחֵרֵךְ
גֵּהֶנֶם שֶׁנֶּהוּ גְחֵרֵךְ חֲצִים: סֵלֶךְ פֶּרֶךְ תְּמִינָה עֵךְ עֵךְ
שֶׁהוּא צוֹפֵה וְעֵשֶׂיךְ דִּין חֲשׁוֹן בְּשֵׁטֶן וּמִבְּחֵן לְטוֹרֵן לְטוֹךְ חֵת הַדִּין וְחֵן
שְׁבַעִים שְׁשֵׁת־לָפִים שֶׁנֶּהוּ הַיִּתֵּה אֲתֵה מִשְׁטָן עַל כֻּלָּהוּ בְּעוֹלָה הַיִּתֵּה מִשְׁטָן
חֵדֶם הַרְחֵשׁוֹן וְחֵה עֵי שְׁטוֹתֵם מִגֵּן עֵיךְ וְקִשְׁרֵת עֲלֵיהֶן מִיִּתֵה עֵי סוֹף כֵּל הַדִּין
הַיִּתֵּה מִשְׁטָן עַל רוֹךְ הַמְּבֹל עֵי שֶׁהַבְּחֵר עֲלֵיהֶם מִבְּחֵן וְחֵרֵתֵם מִן הָעוֹ הַיִּתֵּה
עַל בְּרוֹךְ הַפְּלֵה לְפָנֵי עֵי שֶׁהַיִּתֵּה וְהַפְּתֵתֵם מִשֵּׁם עַל טַעַם הַדִּין וְחֵן
לְטוֹרֵן הַיִּתֵּה מִשְׁטָן עַל חֵשׁ סוֹחֵם לְפָנֵי עֵי שֶׁהַפְּתֵתֵם שֶׁנֶּהוּ חֵן חֵן
הַפְּתֵתֵם הַיִּתֵּה מִשְׁטָן עַל בְּרוֹךְ הַמְּבֹל לְפָנֵי הַפְּתֵתֵם פְּגִיחֵם בְּטוֹ
עַל וּפְגִיחֵם חֵן יִשְׁלַח בְּמִדְּבַר הַזֶּה: הַיִּתֵּה מִשְׁטָן עַל חֵן חֵן

ק' ע' שמקדוש הוזהר ביד יונת שעלו והחריבו את המזבחות ושילפו את היכלי
 העזרה באש ונטלו את כל הכלים שבמקדש והרגו את בני הכהן ואת
 יון על זקנם והכניס הגדולים ע' שמסרתי ביד מלכי אדום והרגו אותם
 את המשוואת: והייתה משטח לפני כל היום על ישראל וביחוד על הנביאים
 המרידים: ביחוד שעה אמ' הקבל לשטן לך בטול מן העולם אמ' לפני
 אמר לו מסע שהגיע לי זקן לחיטאת העולם ואין לך עסק בעולם הדין שני
 אמר להם מה לך לפרוקי: השיב שטן ואמר לו רב העו אתה חומ' לי
 ול סק העו והרי אני פגוע שאני שותף שלך אתה בראת שמים וחנן
 ע' חייך אתה בראת רקיעים ואני בראתי תהומות אתה בראת חיות ואני כ'
 אתה בראת רוחות ואני ב' פרחות י' ב' מאורות וי' ב' חשבונות ח' ב' בריות וי'
 אלנות ח' ב' חיים ואני ב' מתים ח' ב' טובים ואני ב' רעים ח' ב' ימים ואני
 בטנים ח' ב' גן עדן ואני בראתי גהנם ח' ע' העולם שלך וחצי העו שלי
 מה אתה חומ' לך בטול מן העולם והיו כל מלאכי השטנים עומדים
 ונותנין לו כח וקבוצה שני והרשעים כס נגיש: אמ' לו הקבל שוטה
 ואל אתה חומ' לי את בראתי גהנם לך עבור בטובה את אש גהנם
 שאת בך חדי אתה כחוד מן העולם ואם לא חדי את כפיסך במדות
 שאת על רפיט פוצה חסו וי' סליק פ' ק' פ'

ח' ב' חיים ואני ב' מתים ח' ב' טובים ואני ב' רעים ח' ב' ימים ואני בטנים ח' ב' גן עדן ואני בראתי גהנם ח' ע' העולם שלך וחצי העו שלי מה אתה חומ' לך בטול מן העולם והיו כל מלאכי השטנים עומדים ונותנין לו כח וקבוצה שני והרשעים כס נגיש: אמ' לו הקבל שוטה ואל אתה חומ' לי את בראתי גהנם לך עבור בטובה את אש גהנם שאת בך חדי אתה כחוד מן העולם ואם לא חדי את כפיסך במדות שאת על רפיט פוצה חסו וי' סליק פ' ק' פ'

ועמד ומדעקן חזר השמן בסערת רוחו ומכבד חז
שד ^{באומה סערה שער} ~~באומה סערה שער~~ ^{הקף} פעמים במה שהוא ונסתחולו באת שער גהנם
וכל ^{הקדש} ומהם שבעת חלפים פותחים פותחין לו לשמן ולמלכות רעים
בהקדש ^{הקדש} עשה להן פלחים גדולים מלמלה ופלחים גדולים מלמלה
להן גבורת שאנים ובחורץ וממטיר עליהם רוח מן השמים שנ ותל
היה מיטטרוך מלחך עד הפגע עומד ומשליך עליהן חבצ הש חבצו
בד חבצ אל גבש אל חבן וחבן שיעורו שלע מאות וארבעים וסט
פרסאות ומענהן חלביש אל גהנם בדחשם שנ כנה סערה שער
וארבע מיני מש יוצאות מפני גהנם אחת חדומה כדס ואחת בדיקה
שחורה כשק ואחת ירוקה כעשב ותלפתות השמן ומלכות רעים שעם
יכול לעמד לפע חמק בשלע מאות ששים וממטירם אלפיס דבבת פרסאות
לפניו ואלך ותלהט סביב צרו וכי ידיו עליהקדש בשר ודם חן והלם
רמה ותלפתות שנ חף כי חט שרמה ובן חות חט שרמה בחיו ותלם
ואין צרו עליהקדש אל שמן ומלכות רעים שעמו המורדים בהקדש
שמן בטה ומלכות רעים שעמו מפני חש שלגהם והקדש משחק עליהם
חשב בעצמם ישחק ויילעג למוי באותה שעה חמילי הקדש שחק לפ
חש בעצמם בראת גהם ודדי חונה שלגהם והתם שלך סערה שער
חא לפעו רבהטו מפני חרוב מיני חש שהיא שולפת סערה שער
בהן מה נעשה הקדש בחותה שעה קדאן בעמקן והתקדש לאחריהן
והעמידן לפע אחד והלמי עליהן שבעה מיני חש שלגהם גהנם
חש שלגהם חש של חותה חש שלגהם חותה חש שלגהם חותה
שלגהם חותה חש שלגהם חותה חש שלגהם חותה חש שלגהם חותה

סליק פרוק דחיי עשר

י"ט חז

לבוא שלומי חסידים ובשביל הוא בורא העולם הבא לעולם להם שכל
 של מה דמאונקין לעתה לבוא משה הקדש על כסא צדיקה לען הדין
 וקורא את כל הצדיקים כל אחד ואחד בשמו ונותן לכל אחד סכר טוב
 לכל צדיק וצדיק נותן לו מלבוש ישועה שנ כי הלבישנו בגדי ישע לכל
 נותן לו עטרת תפארת שנ והיית עטרת תפארת בידיה לכל צדיק וצ
 הקדש צנף מלוכה שנ וצנף מלוכה בקף להדין: לכל צדיק מלכות
 חש שבדיו שרבוט חש ותלתו תחת ידו בידי עעמו שנ ויהי תשועה תתן
 לכל יצ וצ נותן לו הקדש שלש מאות ושישים וחמשה ישי מלכות השעות
 ורינים בעבדים לפענו ולחחרו: לכל צדי וצ נותן לו הקדש מועה טובה ו
 שני פלטורק שלנוסף ספיר ויהלם: וכל אחת ואחת שלש מאות וששים וחמ
 מאות על מאותים וחמשים מאות שנ חכמות נשים בעתה בזמן: והמנו
 שהיא נותן חכמה לחכמים ודיעה לנבונים: עלום הזה נקרא ארץ ועל
 שמים שנ בראשית בר להים: ולמה נאמ: הלה תולדת השמים והארץ: לא
 ברא הקדש עלום שנקרא שמים והעממדו לצד אחר ואחר כך ברא את
 הזה ועולם הבא הסתרו הקדש מעין כל בריה הפילו מעין מלאכי השרת
 ראו יתו לא ער זמק העו הבא: סליק פרוק דחיי עשר
 והרג שהוא בחדג הגדול מוטרף הים הגדול ולפנין שחוח מוטרף משעות וסו
 בראשית לעשות סעודה לצדיקים לעשרי לבוא: נחש חיים אדום נעשה
 זה נקבה: והרג את התנן אשר בים בשעה שהקדש מוטרף מים הגדול
 עליו צוד שלוחן ער שממשיכו בחכה ומסקינה בחב: ומסקינה בחכה ומסקינה
 וביצ הוא מבואו שוגרו הקדש לגביאל להביאו כסוף הים הגדול ולפנין סו
 ולשוט ומסקינה בחבל עשה עני אלפים פרסאות רחב ושיעורו הגדול ויהי
 קד וחיג מספר ובאמה שהיא ממשיכו ומליצואו מוסרי סוהילת עליו

על פי שהקדמ' עומד עליו בעצרו ומוציאו מתוך הים הגדול שלתתם רכב ומביאן לפני

קדם ושחטו בפניהם בצמנו כיון שחזקו עריקים את הקדמ' שהו' ופשוטו ופשוטו בצמנו

פוחים את פיהם ומה לבו טרנה לוי' ואחר כך שגן הקדמ' לעצמיהו ולמטאל להביח

למות כמטר הדריאלף שג' כל חיתו יער בהמות בהרי אלף. בחמה שעה הולכי

אל ומיכל ומחזרין אחר הממות וכיון שרוחין אותן ומבזזין לתפסן ואינן יכולין להן וברוח

הם נתגברו כוחן של הממות ורצין אחריהן זכר אחר גבריאל והנקבה אחר מיכאל ויש

הם בשמנה עשר אלפים פרסאות והיה הקדמ' עומד עליו בעצרו ומעילן מידים ותפסן

הם זה בימנו זה בשמאלו ומביחן לפני העריקים ועושהוין בפניהם ורוחין העריקים את

הם בעצמן ומצביחין את ראשן מתוך חופת כבוד שלהן ואומ' מאת יו' חיתה זאת היא נב'

נה שעה אמר הקדמ' את כל העריקים כולן לפעודה פלוג לפעודה שלהם פלוג ופלוג

יה שלמחר: ואין חברים אלה עריקים שנ' היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולן ^{השמיני}

קולן וראינ' את מצאיו' שהן יושבין בגן עדן ומקשיבין זה מזה ברברי תורה באות

פוחת הקדמ' שבעים אלפים שערי גן עדן לתוך הגן וממלא את הגן כולו הפרסמון ^{טהור}

שם אלפים שערי גן כל העולם הבא כולו ריח הפרסמון לפני כל עדין ועדין כשהם ^{נבלים}

נתן שנ' עורי צפון ובזי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לג' ויחבל פרי ^{מגורי}

שבעים אלפים מלאכי שלום עומדין על כל פתח ופתח ובידיהם מגודה שלעציו בשמים

להן לסיקים והן אומרים להם קבלו שלום מלפני מלך מלבי המלכים ברוך הוא שנ'

עב שפתם וג' רחוק אלו בלתי תשובה שהיה רחוק להקדמ' ובסוף חזר בתשובה ^{ויהיה}

קצת קרוב להקדמ' ונתחלתו וע' סוף ואמרין לו העריקים ברוך אתה בראיך וי'

כך תפסן בידן ^{השמיני} ומלאך את כל עדין וע' ומכניסן לתוך גן עדן כמלך

מביח אתו בכבוד ^{השמיני} ומעמדין לכל אחד ואחד שלכובשים שמי' וראינה

ג' ציון וג' לפי עדין ועדין שנקראות אם ומעין לעודה שנקראות אם שנ' שמע

אשר יאמר ה' אלהי ישראל: ^{השמיני} סוף פ' ק"ג

היה היום ומתקן את עדין לפעסן לתוך גן עדן וממלאהו ולחסיבין ה

עין החיים בצפור גדול והקב"ה יושב בראשם וצדיקים גמורים מימין ומשמאלו וצדיקים
אחרי הצדיקים וגמולי חסדים אחרי בינונם ונתנו צדקות לחורי חסדים וגמולי חסדים
אחורי צדקות ובעלי התשובה אחורי השכונה מפני חיבתך משה אצל השכונה ק
מראשותי ומשיח בן דוד קרוב לגבורה אצל מרגלתו שנ' זרעו לעולם יהיה וסוד
נגדי: בימותה שעה מושיבין בלצדיק אחד ואחד על כסא הזהב וכל כסא וכסא על

ששים וחמשה אמות ארכו כנגד ימות השנה ורחבו מאתים וארבעים ושמונה אמות כסא
חיברין שלשים ולפני כל כסא שלחן שלמדו גלות וכל שלחן ושלחן מאתים ושנים אמות
ארכו ומאה וחמשים אמה רחבו שנ' מה רב טו' אשר יפנות לירי אידך בגומגומא ר
ומלחכי השרת משמשין להן כל אחד ואחד ומעלות להן לכל אחד ואחד כסאים כשרים
באוויר העולם ואינן יגיעין רעין אחר שכונה ואינן זועפין ולא יועפין שנ' וקווי ימי חולמ
ומדיו השכונה שבעין שנ' אנה ביערין אחזה פתרון ועורכין להן מלחכי השרת שולחנ
לכל אחד ואחד מהן ואוכלין ושותין ושובעין ושמחין לפני השכונה ומה השכונה תשיח
ותשמח עמהן שנ' וצדיקים ישמחו ויעלצו וג' ונח' צ'ש לראות בטובב בחיך לצפון
בשמחת גייד והשמים והארץ וכל החיילות וכל מיני עמנים ועמשים וכל סדרה בראש
כולם הם ששים ושמונים שבימותה שעה נח' שנ' ישמחו השמים ותגל ה':

סלין פ'יק ארבע עשר ת"א שב מלמוד שהקב"ה אומר למשיח במלכות
גוג ומגוג אפרים בבורי שב לימני עד שאכניע חיל מערכות גוג ומגוג אומר
היום רגליך שנ' נחם יוי לחיני שב לימני כוונת מלחמות גוג ומגוג מלחמת אבות
עלי ישראל ויבנם ג'יותהן עליהם שאלו לירושלם וכל מלבי אומת העו' בתי
ומשמעין לפנו ומביאין לו מנחה שנ' בעת ההיא יבן שי למלך וכל מלבי אומת
בחיך ומבקשין את בעהם שליש צמטקות להעק להן אומנין צדקות שנ' והי מלכ
ומלחכין העפר מתחת רגליהן שלשד ומנשקין חוקך ומחבקין אותך כנחש שחא מלכ
עפר בפיו וישל יושבין על אדמתם בטח ושמן והשקט שמו ואחר קוונת גוג ומגוג
על יד ישר ועושה גמ' משיח ועם ישר מלחמות חודש על כל אומת אומת

והיה זהו כבודו בטובת ואלהמה אחת בשלמים ושיצד הבורא את כל המעשה
כי יתקב להשיד את רוח גוג ומאג ומשליט בהן נכסים ונכחיהם וזאת ויחנכם
באלו ומתגלות רכוש ושלל עני יושבי על טבור הארץ שבה ודין וסתודות שיש ופי שבע
לתרבות ועמים רבים שלשים ופרשים ורכבי סוסים ופופאי מגן ויענה רומח
קשת עד אין מספר ובסוף שבעה שנים עולים קהל גדול וחיל רב בסוס ורכב
קשת וחננים בענה ומגן וחמא לארץ ישראל מידכתי צפון כשואה מכסין את כל ישראל
ורבמות פרסה כעגן לבנות הארץ שנ ועלת כשואה ותבוא כעגן וי וחקטין להן
דין חלק ודמש מאות פרסה ארץ באושה אחת מה עגן מהלך חמש מאות פרסה
אחת חף יתקבץ להן את הארץ כרי שינוור שהן מהלבין חמש מאות פרסה בשעה
בין שבעה עשר שומעין אומת העו ועולין עמים רבים עמהן קהל גדול וכוונין
וכל ארץ ישראל עשרה ימים הראשנים שוללם שלל רב ובוזזין בז גדול ומאספיקו רכוש
וקנה יתקוסדו גמלים והמדים סוסים והתנות שבי ושבה ועשרה ימים האמצעים
צדין וטובשין עדים ואומי למען יזמרו כבוד ולא ידום וי

זה סוד גהנם קד שהוא קודח את כל הרשעים בגהנם שלוש ושלבוד

לשקדם שבאותה שעה שדשע נפטר לבנות עלמו שלוש כתות מלחכי חבלה ויצאה
ודאת באף ובחמה ובקצף גדול והיו מלחכי חבלה מבקשין להטילו לתוך חבלה גהנם
ל ומלך ידחה ער שהקדם גער בהן ואמר להן המתנו לי עד שארחהו בתחלה
וב אבותיהם אברהם יצחק ויעקב ואפריש את מעשי וחווייע את מפעלותם ואעמידו
לחמתם בפיך בין טוב ובין רע של ודכי לא משפט אמת שנ ככל ודיכו משפט
ו אמת וטובות לה מעו מדיעה שלגהם מוטב ואם לא הדיהן מעורין בידיכן
רשע ורשע שהודיע יב ידחו אותה לתוך גהנם שנ ומלך יוי דחה באותה
פה משע יקדם לחמת הדין זכור לבו למערת המעלה חיל אברהם יצחק ויעקב
וקיין ונחך לפי הקדם ומושיעין לפעושן ובא יוי אלהי כל קדושים עסקי
והיה זהו כבודו בטובת ואלהמה אחת בשלמים ושיצד הבורא את כל המעשה

דין שלבשר ודם אקדח לא בפניהם של אובחוד ואערה לבינך ביחוד שם
פרשי אבות העו מימינו וצדיקי עולם משמאלו ומלאכי השדת לפניו ומלאכי חבלה
אל שרין בסוד קדושים רבה וכוון עתה יב אים ברין יאמ להם הקדש לתבות העו
העו בזני אנו לא אגזר על אדם זה גזרת דין להטילו לתוך גהנם של ועל פיהם יהי
על פיהם כלום על פי כהנים ולוים שהן תלמידיהן ותלמידותיהן של אבות
שהן גדולים ממלאכי השדת על אחת כמה וכמה שאמר להן הקדש ועל פיהם והק
דין שלבשר ודם לפניהם וכוון שחזין אברהם יצחק שאין בו זכות כלל אלוהות עי
דמעות שהן מצבי בנהן ושונקין אחר כך כותבו הקדש לאותו רשע כמה יספדו
שבתות וכמה מעבדים וכמה חדשים וכמה שנים שהוא יורש גהנם וצוין לאשות
יצחק ויעקב ולצדיקים לחתמנו וחונמין אותנו ואין אים לא אברהם אלא אבות
מלאכי וג' ומלאכי חבלה דוחפין אותנו מבניהם בעברה וזעם ומלאך אדני כסו יו
נשמתו ופירחת ביור העו ומלאך השערץ החריה ומחזירה לעצמה והיא תלפנה
גהנם וכן הוא אומר ראיות רשעים קבורים אים אום קבורים לא קבוצים בקרב
ונשמתך דען בתוך גהנם ובאו ממקום קדוש שהן ביין מבית דין הגדול שבגהנם
חיבין בדין שלמש גהנם והיו מלאכי חבלה מצין אותנו בפלסאות שלחור ומטילין אותנו
נהרי אש ודין אותנו בתוך נהרי אש ג' שעות ומעלין אותנו מתוך נהרי אש ושואלין א
מעשיו שצדו ומטילין אותנו לתוך נהרי ברד ג' שעות ומעלין אותנו מתוך נהרי ברד ושוא
אותנו על עון שצדו עד שיתורה יחרבך מורידין אותנו למורדות עקרבום והשטים אבו
עקרבום לשכון כל עקרב ועקרב מיה אמה אדם וששים אים רחבו וששים וששים חלו
קבוצים בכל עקרב ועקב ונפלין על רשע כגמל השוטה שיהיה דין אחד האדם בדרך
עליו וטורף נפשו ואוכל כן כל עקרב ועקב נפל על רשע ויהיה בדין ונפשו ובעל
ודקרו בעוקצו ומשלבת מימיה לתוך פיו ולתוך גופו ודין אותנו במורדות עקרבום שלש
אחר שלש שעות מורידין אותנו בתוך מורדות נחשים השרפים ודין אותנו שלש שעות
על שו ושש וכל שרף ושש שלש מאות פרסה וכל אחד ואחד יש לו שרף שלש מאות פרסה

הוא פנים ופנים ופנים ופנים וכל עין ועין דולקת אש וכל רוח ורוח ארבע קרנות
הן שלשה פרסאות ופי שלחן בלאחד ואחד בפתחתו שלשים פרסה ארבע ונשאים
רחבו ולשוק שלהן חסודלקת בלאחד ואחד מחתך לשונם כשני עמודין ארבעים פרסה
היה פרסה רחבו וגוף שלהן מלא עינים כקצין דולקת אש וגפרית וכל חוות הנשאים כל
היה רוחה שותן בעינו עומתו פרוחת מלפניו מיד מפני רוח סם המות שמפנה
אם ויום דעין אחד הרשעים בגהנם וכל גהנם וגהנם ריבן חוות בכל יום עד שמשלים
זה שאר חדש ואחר יב חדש נשמתו תבלה ורחו ותבלבל וגופו נשרף וכל עינותו
ואחר ושיחול וגהנם והן נעשו כקטם תחת רגלי היצייקים והחסידיים והישרים
מן שחסידין נפטר לפנות עולמו בוכין עליו עלשכס ותחתנים בוכין עליו ואומ' חסיד מן
דן נחמי וקדמ' טל עליו ספר תורה ובוהר עליו שלוש דמעות על כל יציק ויציק
נפטר מן עולו שן ותדנה עיניו ונמנה וזכין עליו ואמרו חבד היצדיק ושר העולם
הן עליו על כל יציק ויציק בשעה שפטר מן העולם שן ויצדיק יסוד עולם החיים
הן עליו ואומרי' כי מפני הדעה נחסף היצדיק מתים שמחים עליו כשבח העולם ואומ'
השמים ונחמו עולמו ולא עוד לא שלש כתוב מלאכי השרת יצאות לקראתו כתב אחת יבא
הן שלוש וכתב אחת אומ' ינחמו על משכבתם וכתב אחת אומ' הולך נבחה מלאך ששכנה
מן לקראתו שן והלך לפני יצדיק באחותה שעה יבא השפן וכל השפנים עמו והיו
שפנים יבא לפני הקדש ואומ' על הכל דנת בדין באמת והיה מעמידו על המושור
בביתו ויבא יבא וידע לפני שאק בו עון אפילו מלא נמח שלא נפרעת היצנו
הן נכחו לקדש נקי אומ' לפניו רב העון הכל דנת בפני אבות העו' אברהם יצח אעק
הן אין אותה חסין אומ' אומ' מיד קורא הקדש את אליהו הנביא זכו לפיו ושגרו להביא
ת אברהם יצ' רב ונחשו דין והיו השפן וכל השפנים עומדין על רגליהם מרחוק ומביטין
הקדש יבא עליו בדין ואומ' יצ' ויצ' וישפן לפניו והיה הקדש דן אותו בפניהו ועמיצו
הן שן בו אומ' שופט יציק בארץ חוות ועמיצו בו יציקה בשואחין אותו ועמיצו
טללו על חסיה וחס' שן כי ישרים חדי' יוי' וכיון שדווקא את השפן והשפנים יציק

אורבו

אחרי כן אמר ר' הני אתה הוה שבתו בך האל הגדול הגבור
אמר להן הן אמר לפני ר' הני מפני מה אתה אוהבו ביותר אמר להן מפני
ועיקר שבתו שוב אמר לפני ר' הני אתה אוהבן ביותר ואני שונאן אותן
מקצת טעם חסד שבתן עבשיו מי מסריע תבוא מידת הדין ותסריע ביניהם
באת מידת הדין ועמדה לפני בן שכינה לשטן אמר להן איני ידעתי אותו ונשאל
עדין והן אמר עליו רשע אתה מה אומר אמר לפני ר' הני איני יודע בנבואי שא
עדין בעולם אלה אתה בלבד ואין חסיד בעו לא אתה בלבד שני עדין וני בגל
דרכו וחסיד בגלגל מיד חזר הקדש ודין בפניו ובפני כל העדיקים ואברהם וי
ויגדן אותו על רמח איברים שבו ועמא עדין דין אותו על כל דיבור ודיבור ועל
עדין ואף אברהם יצחק ויעקב מעדין עליו שהוא עדין וכיון שהיה בנ
שנמנה עדין מכל עדין פותחין את פיהן בשבח של הקדש ברוך הוא שיהן לפני
עולה ולא טכזה לא כזבולא מרמה לא משא פעם ולא יקח שחי באותה שנה
השטן וכל הטענים בושה גדולה ונאפלן על פניהם ומשתחיים להקדש ואמר ר' שלמי
אתה יא ויש משפטוק ומען שנבנישו גוים שני יראו גוים ויבשו אל הקדש גוים
גמים שהם מתחזק מפני גאון וגבורתן שבתן והקדש מכריען ומשפילן לפי הישין
שני יו עדין קצין עבות רשעים ואחר כך הושיט את ידו הקטנה לביטול הישין
הימנה שלש מלות אלפים זיקוקין שלש ורדפו אחריהן בכל רקיע ורקיע ומטה
מלחה וארסן שני אף חשתכל אש וסימן בגמטריא אש מלמד שלש מלות
אלפין זיקוקי להבה מרדפין אותן ומכין אותן בארבע כפות הרקיע כבדים
אש שני כחש תבער יעד וכלהבה תלהט הרים וכל שדי אמת הנו שבמרחם כוח
שחזיקו אותן נשתברו כוחן וירדו מגדולתן אמרו גאותן נתמלא פיהם קלון
ובוכן עליהן ובושין ומבקשין מלפני הקדש לשבח את שמו ולרומם שני מלה
שמהם קלון ובקשו שמך יי: ינה פו שנות ענין כל אש
שמהם וטובים כיצד הוא טפה מלמעלה ברעים וטובים שבעה רקועים

אמר ר' הני אתה הוה שבתו בך האל הגדול הגבור
אמר להן הן אמר לפני ר' הני מפני מה אתה אוהבו ביותר אמר להן מפני
ועיקר שבתו שוב אמר לפני ר' הני אתה אוהבן ביותר ואני שונאן אותן
מקצת טעם חסד שבתן עבשיו מי מסריע תבוא מידת הדין ותסריע ביניהם
באת מידת הדין ועמדה לפני בן שכינה לשטן אמר להן איני ידעתי אותו ונשאל
עדין והן אמר עליו רשע אתה מה אומר אמר לפני ר' הני איני יודע בנבואי שא
עדין בעולם אלה אתה בלבד ואין חסיד בעו לא אתה בלבד שני עדין וני בגל
דרכו וחסיד בגלגל מיד חזר הקדש ודין בפניו ובפני כל העדיקים ואברהם וי
ויגדן אותו על רמח איברים שבו ועמא עדין דין אותו על כל דיבור ודיבור ועל
עדין ואף אברהם יצחק ויעקב מעדין עליו שהוא עדין וכיון שהיה בנ
שנמנה עדין מכל עדין פותחין את פיהן בשבח של הקדש ברוך הוא שיהן לפני
עולה ולא טכזה לא כזבולא מרמה לא משא פעם ולא יקח שחי באותה שנה
השטן וכל הטענים בושה גדולה ונאפלן על פניהם ומשתחיים להקדש ואמר ר' שלמי
אתה יא ויש משפטוק ומען שנבנישו גוים שני יראו גוים ויבשו אל הקדש גוים
גמים שהם מתחזק מפני גאון וגבורתן שבתן והקדש מכריען ומשפילן לפי הישין
שני יו עדין קצין עבות רשעים ואחר כך הושיט את ידו הקטנה לביטול הישין
הימנה שלש מלות אלפים זיקוקין שלש ורדפו אחריהן בכל רקיע ורקיע ומטה
מלחה וארסן שני אף חשתכל אש וסימן בגמטריא אש מלמד שלש מלות
אלפין זיקוקי להבה מרדפין אותן ומכין אותן בארבע כפות הרקיע כבדים
אש שני כחש תבער יעד וכלהבה תלהט הרים וכל שדי אמת הנו שבמרחם כוח
שחזיקו אותן נשתברו כוחן וירדו מגדולתן אמרו גאותן נתמלא פיהם קלון
ובוכן עליהן ובושין ומבקשין מלפני הקדש לשבח את שמו ולרומם שני מלה
שמהם קלון ובקשו שמך יי: ינה פו שנות ענין כל אש
שמהם וטובים כיצד הוא טפה מלמעלה ברעים וטובים שבעה רקועים

מאת

ויודים מתוהים ועומדין משתנישי בראשית אורך כל רקיע ורקיע מהלך חמש
 עה אורך כל רקיע ורקיע מהלך ששת אלפים שנה ורחב כל רקיע ורקיע מהלך
 ששת אלפים שנה שנ בני השמים על הארץ. וכשעלה עמוד השחר הקבץ רוב
 על עיבל לילך בכנפי רוח להסתכל במעשה עולם שנ וירכב על כרוב ויעקף וידח
 על כנפי רוח על כרוב קל רגל אחד על כנפי כרוב ורגל אחד על גבי קרקע
 ערבות רקיע וער שהוא טשא רגל שנה ורוב עליו סיקר הקבץ שמעו עשר
 חלק עלמים בסיקורא אחת ועולם הזה באמצעיהם. וכשהוא הקבץ מביט
 לארץ להסתכל במעשה חשבי הארץ מידי ותרגש הארץ ממקומה וכל ארצות
 וכנפיה אחזת את הארץ חללה שנ הגביט לארץ ותרגש. ארץ ידחה
 ושקטה. הגביט לארץ ותרגש זו ארץ ישר: ארץ יראה ושקטה חלו שאר
 כל הארצות. שנ דיעזע ורתע מפניו זיו דמותו שלהקבץ

עז סח

שהוא עז כסופה וקל כרוקסערה ויבער באש חלה להחם
 בער בני בארצות מלחמה שנ כי הנה יוד באש יבחי ואם ויחזק כישף חדיש משל
 למה הדבר דומה לגבור שעותה יין הרבה ושיכר מאד ונשתכר ביותר וישן
 ודאבו וקטנו ודניו ועינה ומגן דומה וכל לבו מועחין אותן במראשותו וסופו
 קשח מאבן בקרקע ונחת מרגלותיו כיון שראו אויביו שהאישן מוסק בעיני כולן
 ולכדין את צדקם ערו ושורפן את היכלו ומגלגן את אשותו ואת בניו ואת
 ואת עבדיו ואת שפחתו ואת כספו ואת זהבו ואת כל אשר לו והולכין לון
 היה יושב וישן ואין יודע מה עשו לו כיון שנעצר משעתו ומינח את עירו ודבה
 ואת היכלו שרף ואת בניו ואת עבדיו ואת שפחתו שבויין כולן
 ואת כספו ואת זהבו ואת כל אשר לו שוללן ובודזין מה עשה הגבור קרע
 את חלקו מלפניו סאחרין ושואג בארדי בגבורתו ובטה במר נפש על עירו
 וכל היכלו וכל אשתו ועל בניו ועל בעותו ועל עבדיו ועל שפחתו שגלו ואלו
 ושב פתח וזכרון שומנו ומי חבלו לובש שריון ונתעמק קשקשת ושפכ

סח

אשר יצא

לפי

ברזל בראשו וחגור כלו זין באתנו קשת ובימינו סייף וחצים משמאלו ינה צד
ותריס בשמאלו וכן סוסו ורכבו הכין כלו זין ורכב כהה הברזל ויניח למלחמה
ושואב כארי במלחמה קשתו ידחה וחיצו שנונים תריסו צמיתה בזרוע
כבודק שלטה בידו נטויה בחפץ באויבו עמו כל גבורים נהלו מפניו וכל
נפראו ממנו ברחותם את כחו נפלא הימנו עשהו ומבקשין את נפשו והוא
בחץ יחוד נהרג אלפים ובשני חצית רבבה רמסם כטיט של בעל קרב בחרב
ובחנית ורומח ופגיו לחמשים עד שיפיל מטגבורים במלחמה כחריס תריס
חללים טבעות יחוד כל הלך והחזיר את חשתו ואת בנו ואת כל אשר לו
רבה אל עירו ואל ביתו וכזן שוחזין אהבו ומשרתו הקמקדמין לו בטוף ומו
כלו שיר כן הקדב לחיטם ולה השן אבל בשביל עונו ובשביל על אשר עש
תרתו נמסרו ביד יחובים וכזן ששב עמו לתשובה קרוב ישועה להם והגע
נקם ותעטוף קנאה כמעל ושת על ראשו שני לבש טרקה כשרין ובחיות
מלאכי השרת לקראתו ושואלין מפני כבודו וחומ לפניו רב העו מפני מה לב
ובגדין לבנים ומגמלים בדם שנ מרוע אדות ללבושך אמ לה הקדב
היתה לי משנות ימי עולם הלבוס בעצמ וירכונה ברזל ובאות חומ לפניו
מפני מה קראת אותנו לבוא לפייעוך אמ לה אמ חיוב יעריך לבם חומ ל
מי זה הוא חומ להן בימות ולגוג שנ ובא יוי אלהי כל קדושים עמך יחוד כן
הקדב גלותהן של ישראל לירושלם בשמחה רבה וכל הדים וגבעות וחילע יש
ועני השויה מקדמין לפשהן בעדאת ותושבות כשוחזין בשנת לפנה ש
מלכם בראשם לפניהם וזי בראשם ומנן שהן מקדישין לפשהן באל וש
כי בשמחה תבציו: סלף טרקה סח שהח

אשר יצא

ל ישראל ופרנסי הדוד עתדין לחרוב בשביל נחמתה של בית המקדש ויהי שלם שני
את באמצע ירושלם לחמר וגו' ואם סוף זהו שיש בית דודנו שלמנהל שבמרום
בריחה שלמטה במקדש שנשאו מרנו עינים וגו' ועתדין שיסח כלבוע עבדה זרה
שבליצוק שנ והאלנים כרות יכר וגו' כיצד עמנו הקדש והסוף מק העולם
בית חסדה מפני השטרה בבוח וגזרה ובסער גדול ובטפה גדול ומטרחות
העו כלבוע עבדה זרה שבהן ואפילו כל עבדה זרה שלמקדש ושלהב ושלהשת
לכל ושלמך ושלמך מטילות חותך לתוך ים הגדול ומה נפשה כסף זהב הקדש מחריב
לעו פני הדוד עתדין בחותה שעה מכונסיך חותך למקום אחד ומשילך חותך לתוך הים
דוך שלמך גזירה שלא יוכלו כל בריה נגע בהן כנדיה שאין נוגעין בה
ללך פרוק נא שהוא נוטה ימים שמים בלא עומדים ויסרה ידו אדך בלא
בס סדרות וגזר עליהן שהן קיימים בעולם שעת אלפים ותשעים ושלוש שנה שנ אף
האדך וכיון שכל הדשנים השנים הללו עומד הקדש מכסה הכבוד וגולל שמי
ים השלשנים במטה התורה ומעמידך לצד אחד וכל רקיע ורקיע וזמה ולבנה כוכבים
לבת והולכים מקהעו כחילנות בתקופת טבת נא שהוא הסו חוזק בכל
למנוע תפלת בעו שנ הטה אלהי אהרן ושמופב בא ורחה כוחו וגדולתו של הקדש
בס וזם במה אלפים רבבות ישראל מבקשין מלפני הקדש שחלתן זה לעורה וזה
מה וזה לעושר וזה לבנים זה לגדולה וזה לחורך ימים והוא יתן חת שחלתם וחת
חכם והוא שומע את תפלת כל אחד ואחד שנ שאל תפלה עורך כלבוע יבא
הוא כלבוע יבא שכל מי שהוא משיש את עצמו אדם דא נא שנוע
סוף לעיניך אלהים מקהרשנים גן ערך מנין שנ ויטע יי אלהים גן בערך
ב מנין שנ ולא חסד רמזים שם בצמקי שחול דא נא שהוא נוטה אהל
יענו במקדש שבת קדש הקדש שים לעתיד לבוא ומחזיר שכינתו לטובה לעיון שנ
שם שבת קדש קדש קדש על כל חובבי בניו וירן בארץ ובחמה ועושה בהן
דא נא שנווה ידו על ישראל בכל עת לשמח

לכח פרישות על ישראל. בין חמטת העוזה אחר זה והן חייב חוזרין בתשובה יור
עלהן לשאדם בגבות חברה יצחק ויע וכל הצדיקים שמסרו את נפשם על
שמו של הקדוש ומנין שבכות חברה יצ ויע ובכות חרץ ישל שזוכה
בריות יעקב. ומפני מה הקדים זכות בריתו של יעקב לפני חברה יצ ויע
יעקב גיעל חברה מסוך כבשן האש וכל יצח מעל גב המזבח אל
זוגרה רעה שנגזה על שמעון להטילו לתוך גהנם ואף יצחק נגזרה גזרה רעה
עשו להטילו לתוך גהנם שזו ואת עשו שנחת על לפי שעשו לה נחלת עשו
שכל אהבתו של הקדוש נחלתן עולם הדא ושונא הקדוש נחלת גהנם ונחלת
דאן בפגרי הנשים וי משל מעל למא חרצר דומה למלך שהיה לו שני
אחד מהן נתן לו בגדי מלכות ואחד בגדי מלכות ואמר להן הזהרו לכם בלבו
שעתיכם לכם והיה אחד מהן פקח ואחד טפש האחד הפקח מה עשה נחלת
ומנחו בדרך ארון הכסף והיה שומר חותנו כל יום ויום ומעבדו שלשה טעמים
ומנחו למקומו ואמר שמה יבא שלוח מן המלך לטוב ואם שלוח לבגד המלך
מה עשה לעשו על עצמו ובגדי מלכות ומתגאה בהן בבלים יום ואמר של
בגד הללו לעולם ועשה מלבלבו בטיט וביטוחה והיה יום אחד שלח המלך
הבגדים לפני המלך מיצא הוא שלפקח בשהן היו טהורים אמר המלך באותה שנה
בגד יהי לך לעולם ואמר מוטיב עמי בגנת הביתן שלב בעבודה לחטול ולשאת
ממעבדי שלגנתי ולשמח עמי שמחה גדולה ביום שמחתי ואמר כך אמרתי
שהן מלבלבין בטיט וביטוחה ואמר המלך לעבדיו באותה שנה לכן הלך בגדי
ללבמן וזו תחבשו בבית החסורים כך הקדוש נותן להם נחמה ואמר להן הזר
שלח תחטאו ותירשו גהנם שעדונכן בטובה רח ושמחה שלכם ימים ואם תע
הדי אתם מזומנים לחיי העו הבח ואן ערן ומעדיתי לכם הם וספיקים
עושים טובה יהיו נחלתן חיי העו חסר זהר שעם שהן מסתוין את עמיהן
אהנם לעצמן כיון שחמטתיהן מלמך המות וטוב שמותיהן וטוב שמותיהן

והיה הקרבן את שמנת של צידיקים שהם נקיים מכל חטא ועון ועבירה וגזל ושפיכה
להן נשמה ורוח שלכם היינו הרי הן לעד לעולם ואתם תירששו חייהם הבא וכוון
את הרשעים שהן טמאו את עצמן בחטא ועון וגזל ועבירה חסר להן למלאכה
וחן ונשמה תודנו חותם בדינה שלהם והן אינן באין לשום

סלין פרקא מי על שום שיאמר לו מי ומי אמר לו מי רשע
אמר לו מי ואי זה הוא רשע שאמר מזה פרעה הרשע שאמר מי יניאשר
אנכי בקולו מה עשה הקרבן הבחי עליו פרענות גדולות עד שחזר ומורה

קרבן חסד ויהי צדיק וגו' וכיון שראה הקרבן את פרעה שחזר ומורה בהקרבן
בשם הקרבן בשמו הגדול שלת אחידו מן העוין שנ' ואולם בעבוד זאת העמדתך
אולם מלה שחם חזר אותות לחזור הריזה מלה אמ' הקרבן פרעה יש עלי

שטחנות וקדחת חותי צדיק מה שאין בן בכל אמות העוין שהיה קורא לפיכך וכיון
בפרעה ואצריים בים מורידן עד פתחה שלהם והראה להן מכת הרשעים
וגם ומעלן ומוסרן לדיהן על ישראל שנ' וירח ישראל את היד וגו' חוץ מפרעה

אצו שאעמדו הקרבן על פתחה שלהם וכל הרשעים דגן בגהם ומוסרין
לפרעה הרשע כדי לספר כבודו וגדולתו שלהקרבן בכל הארץ התחנה
למנן ספר שמייבבל הארץ וכל רשע ורשע שמורידין אותן לתוך גהם

לפחדים לפטור מזה לזה ולהעלות מזה לזה וספר כתב מכתב רשעים
עם בידו סנה חדשים מכת רשע כל רשע בבאר שחת ורשע גמור מכת
רשעים בנה מבע גהם שחול ואבדון בוד שחת טיט היון שערי מות ושערי

הת ודומה דש' עשרה דומה וצור שאון ומצולה דומה מען שנ' ואלה
היו דומת ב' מען שנ' העלג מצור שאון מצולה מען שנ' ירון במצלות

לרשעים והם יטבו ארבעים מפתחים וכל פתח ופתח יש בו
למלאכה ולמלאך מוסרין בודו ארבעים חלק רשעים בכל
למלאכה ולמלאך חסד וטובין את שמנתן וכל עצמותיהן מתפרין

מהן ביקר ופחמה ובקעקע גזון וחוזרין ומחטפין חותם בכל מדורה ובמדרה
אחד ונפולין חותם ובופיע לתן ומעלה עלהן גודים ועצמות ועור וצער וספק
לפן רוח ונשמה לתוך גופן ומעמידן על רגליהן וחוזרין מלחם משחית ומשחית
ומודירן חותם לתוך גהנם ומצית בתן חשחולשת ומעשבות מבשרם ומעלה
מחדרי מצולה שאול ומבזק והקרב קורא לצדיקים ולחסידים ולעמלי תורה
מצות והמר לתן בני באו וראובסגרי האנשים האלו שחטאו בו ועברו על
ומאסו דברי ואש חוללת בשרם ואין מי שיכבה ותולעת מלפאת חותם ש
ויכחו וראו וג' משעבין העריות ואם לפני רב העו כבוד נקרא שם
והחמין על כל מעשיו השיב הקרב ואם לתן גלו וירחו לפני עיניך
חוזרין בתשובה ען הפושעים בני ויקהקרב מרחם עליהן לא עי
חוזרין בתשובה ען לא ישוב אהיה אה
ספק פוקא
לך שהכל מקרימין לפניך בשבח ובשילת בכל יום כמה פעמים ען וכן נח
תלה ויא לך שהכל משבחין לפניך בשילת השחר ואומ' לך זרוע גם גבורה
תעז ירך תימי שהכל כודעין ומשבחין ומשבעים בשמו כל לשון שוח
כילך תברע כל בוך לך שהכל משבחין לפניך בחסד ואמת שהוא עוש
עם בשד ודם בשעת הדין שנו לך זיי חסד וג' זעור אומ' לך יי הערקה ו
לך שהכל מתודין ואמרין הטאטו ופשענו והוא מוחל עונותם ען כיי
משבתנו לך הטאטו לך על שום שחך מלך ישראל היה משבח ומשבח
לפני כל יום ען שבעים הללך על משפט ימך ואומ' לך יי
לך לילה לך על שום שבעת ישראל משבח שטן של הקרב בשדה
שראת מלבי חומת העו ובחלוקה והשטן ואומ' ברוך צנתן מכבודו
וממלכותו לבשר ודם לכך טובחין את פיהם ואומ' לך יי הגולה וסג
הגולה זה מעשה יום ראשון שביאן שמוצא גולה לשמים ירך ש
גולה עינמה לא מארי ומגבורה כנגד עם עני והתפארת כנגד

והניח כנגד יוסף ביער והודו כנגד יום חמשה במבול בשמים ובחור
 יום הששי קיימה מלכה כנגד יום השבעי עבו סוד הקרבן ושבת
 מכל מצותיו שבעה שני ויח ביח השבעי והעושר הדבור מלפני
 זה בגן עדן ומתן שרץ שלם חקים לעת לבוא ואמר מחשב כל זו גהנם
 ופרענות של עשירי ובידך זו חיות ומותם ששם באיורים כח
 זו קדימת ים סוף וגבורה זו מלחמת עמלק ובידך לגדל זו מלחמות
 כנגד ולחץ לבל זו מלחמות גוג ומגוג ועתה מלחמת מורדים אענה לך
 דלילות חמשה ומהללים לשם תפארתך א עולם הבא שכל בני אדם
 נבחרו מורדים ומבויס ומשבחן לשמן שלהקרב שן על בשבת תחלה
 תלוי

סלק מסכתא

שלא היה חלוק שזעיר בו חלוק בשמים אלה בארץ אלה בעולם הזה חלוק בצו
 הבא ומנן שהוא חלוק בשמים שן וידעת היום והשבת אל לבבך וגו' ומנן
 שהוא חלוק בעולם הזה ובעו הבא שן רחן עתה כי אי אי הוה אינן
 הוא ער שלא נברא העו ואי הוא מעצמה העו אי הוה בעו הזה
 אינן הוה בעו הבא מלמד שישב הקרב על כסא דין ופל בחי העולם
 עומדין לפעו וכל חומה וחומה ולשון מלחמת השדות מומט ומלחמי
 בלה משמאל ומהם פותח את פיו וגן עדן חות שערין וכל השממות
 בלחח בריה מעבדין לפעו כל אחד ואחד ועונתיהן עמהן שן כי דבר
 או ביה ואלת מינצו חס רחמי שהן באין ליום הדין וכל אחד ועונתיהן
 צמחן באותה שעה יצתה בבת קול מלפני הקרב והיתה מברזת בין כל חומה
 חומה ולשון עברו בתוך גהנם שבר את משמתי ומי בראשית שכל מי
 וידי שיהו אפסחים מלפני חסדן האש שן ירקת תמיים תישר דרכו וכל
 נשית שן עקביו עתהו לביאן בשן ההאש שן ילבונו את הרשע
 בלחח חומה ופני חת לפניה זהו שלח יע בו כח ומעבדין

מלפני
 וידעת
 היום
 והשבת
 אל לבבך
 וגו'
 ומנן
 שהוא
 חלוק
 בשמים
 שן וידעת
 היום
 והשבת
 אל לבבך
 וגו'
 ומנן
 שהוא
 חלוק
 בעולם
 הזה
 ובעו
 הבא
 שן רחן
 עתה
 כי אי
 אי הוה
 אינן
 הוא
 ער
 שלא
 נברא
 העו
 ואי
 הוא
 מעצמה
 העו
 אי הוה
 בעו
 הזה
 אינן
 הוה
 בעו
 הבא
 מלמד
 שישב
 הקרב
 על כסא
 דין
 ופל
 בחי
 העולם
 עומדין
 לפעו
 וכל
 חומה
 וחומה
 ולשון
 מלחמת
 השדות
 מומט
 ומלחמי
 בלה
 משמאל
 ומהם
 פותח
 את פיו
 וגן עדן
 חות שערין
 וכל
 השממות
 בלחח
 בריה
 מעבדין
 לפעו
 כל אחד
 ואחד
 ועונתיהן
 עמהן
 שן כי
 דבר
 או ביה
 ואלת
 מינצו
 חס רחמי
 שהן באין
 ליום הדין
 וכל אחד
 ועונתיהן
 צמחן
 באותה
 שעה
 יצתה
 בבת קול
 מלפני
 הקרב
 והיתה
 מברזת
 בין כל
 חומה
 חומה
 ולשון
 עברו
 בתוך
 גהנם
 שבר את
 משמתי
 ומי בראשית
 שכל מי
 וידי
 שיהו
 אפסחים
 מלפני
 חסדן
 האש
 שן ירקת
 תמיים
 תישר
 דרכו
 וכל
 נשית
 שן עקביו
 עתהו
 לביאן
 בשן ההאש
 שן ילבונו
 את הרשע
 בלחח
 חומה
 ופני
 חת
 לפניה
 זהו שלח
 יע בו
 כח
 ומעבדין

בבית ג' הנה שתינו אותך מקוהאש מידהול כן כלחומה וחומה וכל לשון ולשון
את עבדה זרה שלהן ומתוונע להן כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו וכן
רוחן אותך שאין בהם מאש כופרין בהם ומדוקקין בפניהם ומטילין אותך
קרקע חירובין על ראשן ומחזיבין אותך חתיכות חתיכות בחותה שעה חמה
לפני הקדש רבה עו יתן לי את הרשעים אלו כרי שיחלם חש עז לבן הרחיק
שחול נפשה וג' מה הוא לבלי חק אמרה לפני רב העו הרשעים חלו שאין
חוק דת תורה ומצוה ונפשי מתאוה להם לבלעם אכל לה הקדש פתחי פיה וכן
אותם בטעה אחת פתחה ג' הנה את מיה ובלעה אותם שנ תשימו סגור הש
לצת סגור יוי בחפו תבלעם ותחלם חש' ואחר כך אמר הקדש לשרל בני
חומה וכל לשון עברו בתוך ג' הנה חש אתם עברו בתוך ג' הנה ותדבק את
באש שלג' הנה מיה עומדין חבונת העו אברהם יעחק ויע על רגליהם לפע הקדש
ואומדין לפני רב העו אחנו לא עבדנו לא לך ועבנו לא עבדו לא לך כדור
דין שלנו ושלבנו שעבדנו לך כל ימי חיננו ואומות העו לא עבדו לך מעול
שנ ואחנו עך בשם יוי' משיב הקדש ואמר להן חף בעיני יח עובדי
זרה שנ צור ילך תשי' משיבין חבות העולם ואומדין לפני רב העו חטובים
בבענו שמסרו את עצמן על קדושת שמך שאחד מהן הוא שקול כנגד כל אחת
העו שנ ונדע בגוים זרעם' משיב הקדש ואמר להן הרי עונתיכם פתחו
עמדי וחונתמן בגזי שלי שנ הלה חח כגוס עמדי וג' משיבין חבות העולם
לפני רב העו למענך עשה ג' העבר את פשעם מנגד עיניך שאתה שואב
חש מחול עונתיהם בעו הזה ובעו הבא שנ אנבי אנבי הנה מחה פשעך לפני
למה אמר שנ פעמים אנבי אנבי הוא מלמד שאמר להן הקדש לשרל בני
הוא שאמחול עונתיכם בעו הזה ואף אנ עתיד למסור עונתיכם לנגלם חס
שנ וחמתך לא יחזר ביום הדין משיב הקדש ואמר להן חס עונתיכם
ואמרת להן התעסקו בדברי חסדה עי שתבו את תורה בתי

מדינת שלמה

אחד שמונה את התורה מכל מדות טובות שבהם שנ' אהובו שער ציון
שבתות יקבו כלומר שנתורה חנה מניון תצא שנ' כי מציון תשורה
ה' אמר דוד טוב לי תורת שך מ' זה ת' ואחר כך באה תורה ועמדה לפני
ה' ואמרה לפני רב העו לא אתה הוא שהחזרתני על כל אומה ואומה ועל
לשון ולשון שבעולם ולא קבלתי לא ישרא לבבך ועבשיו הן עוברין בתוך גהנם
שמעו ימים יעשו מילה ויגישו בניהם להדיגה לקיום מצותך ובן חמש למקור
בשר למשנה ובן שנים עשרה למצות ובן יג' לשאר המצות והתפלות ובן עשרה
שה ופירות ולרבנות ולהצא פירות לעולם ובן שלשים ניגשים למודש ובן
ובן חמשים לחכמה ובן ששים לשיבה ובן שבעים להדין מודעות ולהחזיר
שם וחסידים למצות ולערה סוף חיייהם נמצאו חיים ואין חייך מרוב מצותך
עית אמתם ולקיימן ולא היו נמצאים קודות רוח ונפשם לא נחה בחייהם חי
אבות את אהובי וחי אתה שונא את שנאי שלי וכל מה שבא להתפלל לפניך
להצלת נפשם בשירים ושבח אינו מוצאו בכל עת צרה ולא ככתבה בי בכל
לם לא יד ואל ואין בר לא גהנם שנ' ויעלצו מבור שאון וב' באותה שעה עמד
אמטבה את האש שלגהנם בפני ישר ועושה צדיקתם של ישראל גשרים
לכל אחד ואחד מישראל ומעבדין כל ישראל בגהנם ולא תבער בהן
בזכות התורה שנ' כי תעבר במים לא ישטפוך או עבירת ים סוף שלא
תעברו מים ולא שקעו ועבירת נחלי ארנון שעברו ולא נשטפו כי תקו במו
תבואה יתעלבו בך שפלו לתוכה חנה מישל ועזריה ולא נזקו ולהנה או
בין ישראל וישראל חוות לתוך גן עדן הכין הקדש בגהנם
לכל הכניסן לגן עדן בתחלה עבר בתוך גהנם ואחר כך
הוא יכול לזכורם לגן עדן ביציקה ובגמולות חסדים וכל
גשים טובים יהיה לו גשר העבירו בתוך גהנם ויצא

א
ז
כ
ל
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לז
לז
לס
לע
לז

מן יתרון הנה עולין וכל מי שאין בדיו יצקה וממשיים טובים וגמלתו
הנה יתרון ויכול לנגלות שז' צדיקת תמים תשד ודכו' ואם יהיה לו צד
במשהו ממלך אמת ביציקתו מתוך גהנם שז' שובו בעם שובבים' ואם
צדקתו יחזק כלבב העיר כמעלן אותן ביציקתו מתוך גהנם ואפי'
צדקתו ממנו שפה ממלך אותן ביציקתו מתוך גהנם ומכעסין אותן לגן ע'
סליך פ'קא ותמש ע'ר

קרי' חמה יין מפני ההבטה שז' חמה יישערי יצוק' ויצון עתיד הקדש
ק' ע'ר ועתיד לקרות את שמה גן ע'ר שז' כי נחם יוי יצוק' ועייקים
ביצון והחסינים הטתרים בירושלם עתיד הקדש להושיבו כל אחד ואחד על
ק יאבדו כל איבד יוי' והעמוד עלפני לפני כל אחד ואחד שלש טתוב
שה קד' יין קדוש לפני אחד ואחד כדרך שאמדין לפנו בצמני מרום לפני ק'
מלמד של עייק וצדיק עתיד הקדש שיטוב שמו להחיות חיים טובים ושם
שלמות האשיח לראות שמחה וששון בשמחה של יצון ובגלותה של ירושלם שז'
התפועים' ומשיח בקדור מלך ישראל עתיד לישב בישיבה שלמה
והקדוה יתנו יוי' על שם רבו כדרך שקורין אותו להקדש שז' זה שמו
קדוה יציקו' ששה נקראו בשמו שלהקדש חברהם ומשה וישראל וצ'
וירושלם ושם הקדש נקרא יצור שז' היצור תמים פ'ע' וחברהם חבטו
שז' שמו ח' רפי צדיק מבקש יוי' הבח אל צור הצדיק' הקדש נקרא
שז' שמו י' לפי' ומשה נקרא מאב שז' ותיה חותו כי טוב הו' הקדש נקרא
שז' שמו בקדוה דוד' ו' ישראל נקראו חלמים שז' ח' חמה חלמים
הקדש נקרא קדוש שז' קקק יוי' צדיקות' ועייקים נקראו ח' ח' שז'
הקדש י' שז' ויאמר כי יד על כל י' וירושלם נקרא ח' ח' שז'
הקדש נקרא י' ח' שז' ויאמר כי יד על כל י' וירושלם נקרא ח' ח' שז'
ומשיח בקדור עתיד לישב בישיבה וכל בחי'

והנה חרשה ומצות חרשות וחכמות עמוקות שהוא מאן ומלמד לה
בתם מים בששון ^ב באותה שעה אליהו הנביא זכור לפתע עומד תורגמן לפ
וכשהוא דורש והוא נדש היה קולן הולך מסוף העז ועד סוף שז ונהה עליו רו
רוח יי זה הרי רוח מערבית רוח חכמה ובינה זו היא רוח דורמית שאמנו תורה
לשדל רוח עטה וגבורה זו היא רוח מזרחית שממנה יוצאין חמה ולבנה וכוונתם
מאירין לכל העולם רוח דרומית זו היא רוח הצפנית שבתוכה גן עדן שכל יראי יוי
נפשיהן בתוכה ליטול שטר מצוה לכל אחד ואחד שז עדי צפון ובאי תפמן באותה
שעה שז אברהם יצחק ויעקב כתי משה וכל הנביאים כתי יוסף וכל הטובים כתי משה
דוד וכל המשתתפים כתי יואל וכל המלכים כתי שלמה וכל החכמים כתי יעבץ וכל הטובים
נת שמאל וכל החוזים כתי דניאל וכל החברים כתי מדיכי וכל היודעים כתי עזרא
כל הסופרים כתי רבום וכל הפקחים כתי חשמונאי וכל הגבורים כתי רבנחוניא
כל המשכילים וכל הטייקים היו עומדין מקברייהם ובאין וישבין לפני משיח
למען מכו מדרשות חרשות ובית מדרשו של משיח עתיד להיות שמנה עמד
לפ ושם יהיה המשיח ויגלה להן לירות העולם על פי אליהו זכור לפתע
הוא עומד עליו הלבבות חיים הלבבות שלום הלבבות עמוט הלבבות נקיות הלבבות
ידות הלבבות פרישות הלבבות חסידות הלבבות צדיקות הלבבות שלח שמנה און
נלם וכל מי שמע מדרש מפי משיח אמן שבה לעולם מפני מה מפני שהקדש
לך במצבנו בבית מדרשו של משיח ושופך רוח קדשו על כל באי העז והיו כולן
גדין כל אחד ואחד ואפילו עבדים ושפחות של ישראל שקט אותן מכות
זן יאמות השלם בדימים שרתה עליהן רוח הקדש והן דורשין מעצמן וגם
עבדים והיו מתעוררים לעשות רצון אדניהם והיו כל אחד בבית המדרש ובית
האבות שז אליהם בארמניה נודע למשגב והיו מתנבאים
שעתידי להיות והיו כל אחד ואחד עושיין רצון
ועתיד להחזיר להם גבורתם שלשד כפיא

מזיורמותן כבדאשנה ומאור עופתם כבדאשנה והחכמת שלבן ספיראשנה
כבדאשנה וגן עין כבדאשנה ואור לבנים כבדאשנה ומן ושלנו כבדאשנה
כבדאשנה ומלכות כבדאשנה וזאת מדהשו שלמשהויון בו נביאים ומלכים וסוד
הנה מלכך יבוא לך זה הקדש יציק וגשע זה חרד מלך יבוא שם ורוב על המון
בן דוד ועל עור בן חתומה חבות תגולם וכל פרשי חרוד שחובבך על הפר
אחד ואחד שיש לו ארבע כנפים ופוחים בעופתם אחר הטובה של ומשיח
לירושלם שנ ובאיוי אלה כל קדושים נמך: קלי פרוק ^{מב} ^{שחור}
רזי עלונם וכל רזי התחתנים ורזי העולם הזה ועולם הבא שנ הוא גל עמיקוס
והיה הקדש מגלה להם למשיח ולדוד וכל דבר טוב באותה שעה שנ סוד פי לר
סוד פי לראיון זה משיח ודוד שנעשה רצון הקדש רצונם בכל שעה ושעה שנ
יראיו יעשה: ובריתו להווינעם חלו ישראל שהן מוריעין כח גבורתו של הקדש לב
בבליים ויום שנ להווינע לבני האדם גבורתו ולא למשיח ולדוד בלבד הקדש מגלה
את דבריו אל הארץ לחבות העולם גלה להן רזי דבריו שנ ויוי אמר המכסה את מאמ
את עשה ולא לחבות העולם בלבד גילה להן רזי דבריו לא אף למשה גלה לו רוב
יוינע דרכו למשה וג' ולא לישראל בלבד לא אף לנביאים ולא מהותיהם עמד
שיגלה להן רזי דבריו באותה שעה היו כולם קדושים ואדירים כאלו הם השדר
הולבין כעננים וחוזרין בעננים ומה יונם פורחין בכנפיהם ועולין וחוזרין ל
בלי ינע והיה זין של משיח מכסא את זין המש' שנ ואהבין כעצת השמש
וזין הצדיקים מכסין את זין הלבנה שנ מי זאת הנשקפה וזין משיח מכסין את
המזלות שנ והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וזין תעקות ישראל מכסין את
וזין בית המקדש מכסין את זין השמש שנ ברוך הבא בשם פי' ^{בית} ^י
ששמעה אורה יצאין והוא מאורה לכל העו כלן מזין השמש שנ אור חרוד
זין שליון מכסין את זין הלבנה שנ יטה נוף משוש כל הצדיקים קדושים
את אור הכוכבים שנ והיה בארצות הימים וג' ולא יהיו ישל יציק

והיה כי יקח בחוקה שעה שז' לא יהיה לרצונך השמחה
לדון שלמש הקדש ^{למש} נטלו ממנו ונתנו ולצדיקים וזיו שלמחלות ונטולן מה
שלוטבים נטולן בידו ונתן לרעויות של ישראל השואר נטולן
נתן לעבדיהם ולשפחותיהם שבישראל והן בושים וחופרים אור ישראל של
הלבנה ובושה החמה וג' ומפני מה הלבנה חפרה והחמה בשה מפני ישראל ואומרין
בז קרן שלמשיח ומת תבוא תשועה לישראל ומתי יעלן ישראל מבין העליות לירושלם
הולם ירמיהו יש יב' וכן שבא משיח יעלן ישראל בשמחה רבה שגב בשמחה תצא
וירמיהו ירמיהו ויבא משיח ותשועה שבינה בבית קדש הקדשים בתחלה שזיו בפרק
וים הוא שלב העמ' מיד נטול הקדש את הלבנה ממקומה חופרה ומבוא יחדת תחשה
לך חקירה הלבנה וג' מלמד שהחמה בשה מפני כבואן שלישו כשזוהה הקדש שנטול
כזה מלכות מן אומת העולם וקושר אותן בראשן של ישראל ומחזיר מלכות לישראל ומשנה
על ישראל ואומות העו רומין ובושין ושמים ידחה על פיהם ושונקין כארם שאין להם
לשועה ולא דבור ולא לשון שז' ויראו גוים ויבשו והיו חזניהם חרשים בלי שמע בקול
ליות ירון וקול עהלתה שז' ידהו ררע חשבת ציון' ולא יהיו ישראל צריבין לז' למען
החמה ולא לחשבון הלבנה ולא מספר הלבנה והגמלות וכוכבים ולא לחותות שמים
יהיו צריבין לז' שז' בה אמר ויאלו בדרך הגוים אל תלמדו: ^{על מקדש}
לש' שהיה נוגה אור השחר יוצא מלפניו בכל בקד להאיר להם אתה עולם מקדש
יהיו לז' את העולם בכל בקד ובקד ברא הקדש אלנה בשביל צדיקים שז' ואורח צדיקים
יהיו נבגה ואלה בשביל צדיק אחד בעולם הקדש מאיר להם את העו שז' אור
יהיו צדיקים ואלה ברא החשך לז' לישועם שמאצדיין את
שם' וכשירין הקדש לז' וירון אותם לחשך שז' יהו דרכם
העולם הזה לז' נברא לא בעבור התורה שז' כי ע
יהיו צדיקים כחור נוגה לז' שעולם הבא יקרא
שז' והיה יום יחד ואלה שז' שעולם הבא מוציא

השמים שנת מה רב טובך אשר פגעת ליריאיך וכל מי לנגד עיניך
שאל בעמוד השחר על כל אחד שלש מאות פרסה ורוחב עכויל אחד ואחד
פרסה והפרדות בבל יום ויום מוציאיך פירות העולם וזמק באור השמש
זאת האמצעים דומים כאור הלבע במזרח ופירות האטומים בזמן כבוד
בצת עליות השחר ושש מאות וששים וחמשה מיני מאכל מוציאיך לאחד ואחד

ומאונם וארבעים ושמונה טופסם פועמיך בהל
לפני רוח עשש השדה כרח ערן ורוח עשב גנות כרח גן ערן ורחוב
קוות יהו וזמק כרח בית המקדש שבתכו כל מיני בשמים שפעולם שני
היה כזית הרו ורוח לבנון וזמק עקרא לבנון שהוא מלבין עונתהם
כל אלה שני מיני מלבנון כזה חתי מלבנון לילות שבעו הבא והו דומה כאור החמה

השמש לזרח שיד ממך ולילה כיום יחיד וג' וכל חשכה שלעולם הבא יהיה כאור
העולם הזה ואור העולם הבא יהיה דומה כאור זיו השכינה כאורם שאיט יכול להסתכל
במראה זיו השמש בעת הצהרים בטקופת צארי תמוז בשעה שהיא עומדת בגלות
אור של ואהבו כצאת השמש בגלותו בגבו הוי אור באחד בטקופת תמוז וכל
האור כולו יהיה אור ושמים מתמלאין מיני אור וכל אור ואור כאור החמה וכל

האור כאור האור הלבנה ואין כל אור תחת השמש ומען שמאיש הקב"ה את עולמו כאור
השמש כאור שבעה רמים שני אחר יוי לעולם ומשכחך לירד וירד: לעולם
לא יצא בן לא לעולם תשב מלמד שער ששית אלפים ושישים ושלוש שנים היה הקב"ה
על פני הכבוד ומלאכי השדה משמשין אותו וכיון שכל השמש האו יורד הקב"ה
היה ויחזור ויחזור את כל העו כולו לעהו ובהו כשהיה בדאשה והארץ
מגבה את שתי זרועתו שהעולם תלויין בהן והקב"ה

הוא ארץ זה בזה והאריב את העולם כולו ויורדים
מלמטה ומעלה ארבעה שהיו בראשה ומעלה
השדה השדה השדה השדה על פני המים